

บทที่ ๓

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๓.๑ กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑.๑ นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ (State Policy) เป็นกรอบพื้นฐานในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลที่ทุกรัฐบาลมีพันธะจะต้องยึดถือและปฏิบัติ ตามแนวทางที่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดนโยบายหรือการตรากฎหมายต่าง ๆ เพื่อรองรับหลักการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ซึ่งโดยปกติจะกำหนดในเรื่องสำคัญของประเทศ และความเป็นอยู่ของประชาชน และแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐมิใช่แนวนโยบายของรัฐบาลคณะใดคณะหนึ่ง (Government Policy) ซึ่งสามารถกำหนดให้เปลี่ยนแปลงไปได้ตามความประสงค์ของพรรคการเมืองและรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศ แต่แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐจะไม่ผันแปรไปตามพรรคการเมืองและรัฐบาล โดยจะเป็นแนวทางขั้นพื้นฐานที่ทุกรัฐบาลจะต้องปฏิบัติตามและทำให้เกิดขึ้นจริงตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ และจะกำหนดนโยบายหรือปฏิบัติที่ขัดแย้งกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐมิได้ โดยที่รัฐธรรมนูญของประเทศไทยได้ถูกยกเลิกและตราขึ้นใหม่หลายครั้ง แต่บทบัญญัติ เกี่ยวกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐยังคงมีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญทุกครั้ง เพื่อให้เป็นแนวทางพื้นฐานให้รัฐบาลและรัฐสภาปฏิบัติตามโดยถือเป็นหลักประกัน ให้รัฐบาลมีหน้าที่ปฏิบัติมิให้ล่วงละเมิดต่อหลักการที่กำหนดไว้เป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และในขณะเดียวกันรัฐบาลหน้าที่ต้องผลักดันให้การปฏิบัติตามแนวนโยบาย พื้นฐานแห่งรัฐบังเกิดผลขึ้นแต่จากการที่มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หลายครั้ง ทำให้แนวความคิดในการบัญญัติแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ตามรัฐธรรมนูญ แต่ละฉบับมีการพัฒนาไปตามสภาพความต้องการของสังคมในขณะที่มีการตรารัฐธรรมนูญแต่ละครั้ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.๒๕๕๐) ได้กำหนด หมวดหมู่ของแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเป็น ๙ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านความมั่นคงของรัฐ
๒. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน
๓. ด้านศาสนา สังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม
๔. ด้านกฎหมายและการยุติธรรม
๕. ด้านการต่างประเทศ
๖. ด้านเศรษฐกิจ
๗. ด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและพลังงาน
๙. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

๑.๑ ด้านความมั่นคงของรัฐ รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์เอกราชอธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ และต้องจัดให้มีกำลังทหาร อาวุธยุทโธปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย จำเป็นและเพียงพอ เพื่อพิทักษ์รักษาเอกราชอธิปไตย ความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์แห่งชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเพื่อการพัฒนาประเทศ

๑.๒ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

๑) บริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน โดยต้องส่งเสริมการดำเนินการ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ

๒) จัดระบบการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ให้มีขอบเขตอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่ชัดเจน เหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศ และสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่

๓) กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศรวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ ของประชาชนในจังหวัดนั้น

๔) พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบ และวิธีการท างานเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

๕) จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการ สาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

๖) ดำเนินการให้หน่วยงานทางกฎหมายที่มีหน้าที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐตามกฎหมายและตรวจสอบการตรากฎหมาย ของรัฐดำเนินการอย่างเป็นอิสระ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปตามหลักนิติธรรม

๗) จัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง รวมทั้งจัดให้มีสภาพพัฒนาการเมืองที่มีความเป็นอิสระ เพื่อติดตามสอดส่องให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าว อย่างเคร่งครัด

๑.๓ ด้านศาสนา สังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์ และคุ้มครองพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนา ที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านานและศาสนาอื่น ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และรัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

๑) คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาปฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้

๒) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบสุขภาพที่เน้นการสร้างเสริมสุขภาพอันนำไปสู่สุขภาพที่ยั่งยืนของประชาชน รวมทั้งจัดและ ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพ และการจัดบริการสาธารณสุข โดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าวซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพและจริยธรรม ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

๓) พัฒนาคูณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลง ของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชน จัดและมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวិชาชีพในศิลปวิทยาการแขนงต่าง ๆ และเผยแพร่ข้อมูลผลการศึกษาวิชาชีพที่ได้รับทุนสนับสนุนการ ศึกษาวิชาชีพรัฐ

๖) ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้รักสามัคคีและการเรียนรู้ ปลูกจิตสำนึกและเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑.๔ ด้านกฎหมายและการยุติธรรม รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรมดังต่อไปนี้

๑) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือ และให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน และจัดระบบงานราชการ และงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพ มีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม และการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย

๒) คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิด ทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ และโดยบุคคลอื่น และต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน

๓) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กร เพื่อการปฏิรูปกฎหมายที่ดำเนินการเป็นอิสระ เพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของประเทศ รวมทั้ง การปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ โดยต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายนั้นประกอบด้วย

๔) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการเป็นอิสระเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงาน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

๕) สนับสนุนการดำเนินการขององค์กรภาคเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง ในครอบครัว

๑.๕ ด้านการต่างประเทศ รัฐต้องส่งเสริมสัมพันธไมตรีและความร่วมมือกับนานาประเทศและ พึงถือหลักในการปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค ตลอดจนต้องปฏิบัติตามสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี รวมทั้งตามพันธกรณีที่ได้กระทำไว้กับนานาประเทศและองค์การระหว่างประเทศ รัฐต้องส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับนานาประเทศ ตลอดจนต้องให้ความคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์ของ คนไทยในต่างประเทศ

๑.๖ ด้านเศรษฐกิจ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและรัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบาย ด้านเศรษฐกิจดังต่อไปนี้

๑) สนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาด และสนับสนุนให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจ ซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค

๒) สนับสนุนให้มีการใช้หลักคุณธรรม จริยธรรมและหลักธรรมาภิบาล ควบคู่กับการประกอบกิจการ

๓) ควบคุมให้มีการรักษาวินัยการเงินการคลัง เพื่อสนับสนุนเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปรับปรุง ระบบการจัดเก็บภาษีอากรให้มีความเป็นธรรมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคม

๔) จัดให้มีการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างทั่วถึง

๕) กำกับให้การประกอบกิจการมีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาด ตัดตอนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม และ คุ้มครองผู้บริโภค

๖) ดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม คุ้มครอง ส่งเสริมและขยายโอกาสในการประกอบอาชีพของประชาชนเพื่อการพัฒนา เศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย เพื่อใช้ในการผลิตสินค้า บริการ และการประกอบอาชีพ

๗) ส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงานเด็กและสตรี จัดระบบแรงงานสัมพันธ์และระบบไตรภาคีที่ผู้ทำงานมีสิทธิเลือก ผู้แทนของตน จัดระบบประกันสังคม รวมทั้งคุ้มครองให้ผู้ทำงานที่มีคุณค่าอย่างเดียวกัน ได้รับค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

๘) คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร

๙) ส่งเสริมสนับสนุนและคุ้มครองระบบสหกรณ์ให้เป็นอิสระ และการรวมกลุ่ม การประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ ตลอดทั้งการรวมกลุ่มของ ประชาชนเพื่อดำเนินกิจการด้านเศรษฐกิจ

๑๐) จัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐในทางเศรษฐกิจ และต้องมีให้สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนอยู่ในความผูกขาดของเอกชนอันอาจก่อความเสียหายแก่รัฐ

๑๑) การดำเนินการใดที่เป็นเหตุให้โครงสร้างหรือโครงข่ายขั้นพื้นฐานของกิจการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของรัฐอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ของประชาชน หรือเพื่อความมั่นคงของรัฐ ตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน หรือทำให้รัฐเป็นเจ้าของน้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ด จะกระทำมิได้

๑๒) ส่งเสริมและสนับสนุน กิจการพาณิชย์นาวี การขนส่งทางราง รวมทั้งการดำเนินการตามระบบบริหารจัดการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ

๑๓) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรภาคเอกชนทางเศรษฐกิจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง

๑๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ

๑.๗ ด้านที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังต่อไปนี้

๑) กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ที่ดินให้ครอบคลุมทั่วประเทศ โดยให้คำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ทั้งผืนดิน ผืนน้ำ วิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น และการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และกำหนดมาตรฐานการใช้ที่ดินอย่างยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากหลักเกณฑ์การใช้ที่ดินนั้นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้วย

๒) กระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรมและดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึง โดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

๓) จัดให้มีการวางผังเมือง พัฒนา และดำเนินการตามผังเมืองอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๔) จัดให้มีแผนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและทรัพยากรธรรมชาติอื่นอย่างเป็นระบบ และเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ทั้งต้องให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการสงวนบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล

๕) ส่งเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดการสะสมมลพิษที่มีผลต่อ สุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยประชาชนชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน

๑.๘ ด้านวิทยาศาสตร์ ทรัพย์สินทางปัญญา และพลังงาน รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ ทรัพย์สินทางปัญญา และพลังงาน ดังต่อไปนี้

๑) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านต่าง ๆ โดยจัดให้กฎหมายเฉพาะเพื่อการนี้ จัดงบประมาณ สนับสนุนการศึกษา ค้นคว้าวิจัย และให้มีสถาบันการศึกษาและ พัฒนา จัดให้มีการใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาและพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสม รวมทั้งเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ และสนับสนุนให้ประชาชนใช้หลักด้านวิทยาศาสตร์ในการดำรงชีวิต

๒) ส่งเสริมการประดิษฐ์หรือการค้นคิดเพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ รักษาและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย รวมทั้งให้ความคุ้มครอง ทรัพย์สินทางปัญญา

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย พัฒนา และใช้ประโยชน์จากพลังงานทดแทน ซึ่งได้จากธรรมชาติและ เป็นคุณค่าต่อสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ

๑.๙ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามมาตรานี้ต้องคำนึงถึงสัดส่วน ของหญิงและชายที่ใกล้เคียงกันดังต่อไปนี้

๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้ง การจัดทำบริการสาธารณะ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ในรูปแบบองค์กรทางวิชาชีพหรือตาม สาขาอาชีพที่หลากหลาย หรือรูปแบบอื่น

๔) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และจัดให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมือง ภาคพลเมือง เพื่อช่วยเหลือ การดำเนินกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้งสนับสนุน การดำเนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบให้สามารถแสดงความคิดเห็น และเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่

๕) ส่งเสริมและให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองและการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้สิทธิเลือกตั้งโดย สุจริตและเที่ยงธรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน

๓.๑.๒ นโยบายรัฐบาล

๑) วิสัยทัศน์ของรัฐบาล

รัฐบาลในชุดปัจจุบันได้เข้ามาสืบทอดและสานต่อภารกิจจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ กำหนดแนวทางการแก้ปัญหาของประเทศไว้ก่อน เป็น ๓ ระยะ โดยในระยะแรกได้มุ่งระงับยับยั้ง ความแตกแยก ยุติการใช้กำลังและอาวุธสงคราม ก่อความรุนแรง ตลอดจนได้เร่งแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อน เฉพาะหน้า ของประชาชนและมุ่งนำความสุข ความสงบ กลับคืนสู่ประเทศเป็นเร่งด่วนสำคัญ ระยะที่สอง ด้วยการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว การจัดตั้งสภานิติบัญญัติแห่งชาติ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติและการจัดตั้งสภาปฏิรูป แห่งชาติ และคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญเพื่อออกแบบวางรากฐานทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม อันมั่นคงแก่ประเทศก่อนจะส่งผ่านไปสู่ระยะที่สาม คือ การประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับถาวรและการจัดการ เลือกตั้งทั่วไปโดยที่มาตรา ๑๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบันได้กำหนดหน้าที่ของรัฐบาลไว้ ๓ ประการเป็นครั้งแรก คือ การบริหารราชการแผ่นดิน การดำเนินการให้มีการปฏิรูปในด้านต่าง ๆ และ การส่งเสริมความสามัคคีและความสมานฉันท์ของประชาชนในชาติ เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่สังคม ปรารถนารัฐบาล จึงขอกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับหน้าที่ ๓ ประการดังกล่าว รัฐบาลมีนโยบายในเรื่องต่าง ๆ จำแนกเป็น ๑๑ ด้าน ซึ่งรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนา ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นหลักสำคัญ ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งทรงเน้นความพอดีพอสมควรแก่ฐานะความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันมาเป็นแนวคิดโดยใช้แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ แนวทางของคณะรักษาความสงบแห่งชาติเป็นแนวทางในการกำหนด นโยบายและคำนึงถึงปัญหาของประเทศ นโยบายทุกด้านต้องการสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรการปกครอง ทุกระดับตั้งแต่ท้องถิ่นจนถึงประเทศ ต้องการเสนอ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนครอบคลุมปัญหาทั้งระยะ เฉพาะหน้าที่ต้องทำทันที โดยต้องกำหนดนโยบายเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

๒) กรอบการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล

เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินสามารถบรรลุถึงภารกิจตามนโยบายของรัฐบาล ทั้งสิ้น ๑๑ ด้าน ประกอบด้วย

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามประเพณีการปกครองของไทย รัฐบาล จึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวดในอันที่จะเชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดีและปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม จิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิด ยามใจหรือประสกร์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สำนึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบัน พระมหากษัตริย์ และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษา

ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐ เรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา ตลอดจนเร่งขยายผลตาม โครงการและแบบอย่างที่ยังวางรากฐานไว้ให้แพร่หลาย เป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้างอันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๒.๑ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียนโดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกทั้งระดับทวิภาคี และพหุภาคี ทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล รองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน โดยใช้ระบบเฝ้าตรวจที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย กำหนดให้ปัญหาอาชญากรรม การค้าอาวุธ การค้ามนุษย์ การกระทำอันเป็นโจรสลัด การก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องได้รับการป้องกันและการแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดและจัดการปัญหาอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงต่อเนื่องให้เบ็ดเสร็จ เช่น ปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล การปรับปรุงระบบการเข้าเมือง การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว เป็นต้น

๒.๒ เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยนำยุทธศาสตร์ เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทาง กัลยาณมิตรแบบสันติวิธี พร้อมส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและ หลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่จะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์ กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตยและผลประโยชน์ ของชาติ ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการป้องกันประเทศ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอด เทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์สามารถบูรณาการความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้พร้อม ทั้งนำศักยภาพของกองทัพในยามปกติมา สนับสนุนการพัฒนาประเทศ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและรักษาความ มั่นคงภายใน โดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น ภูมิภาคและนานาชาติ โดยเฉพาะอาเซียนและประชาคมโลกให้สามารถดำเนินงานร่วมกันเป็น เครือข่ายได้

๒.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศ บนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศ เป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบาย องค์กรรวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดินไม่ว่าในด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ประชาชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การคุ้มครองดูแลคนไทยและผลประโยชน์ของคนไทยในต่างแดน การแลกเปลี่ยน ทางการศึกษา วัฒนธรรม การค้าการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ และการเปิดโลกทัศน์ให้มีลักษณะสากล เป็นต้น

๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

๓.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ในทุกระดับ อย่างมีมาตรฐาน ทั้งจะเชื่อมโยงข้อมูลและการดำเนินการระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของ พื้นที่และของประเทศโดยรวม นอกจากนี้ จะส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูกกฎหมายมากขึ้น

๓.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรม ต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการ ทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทานด้วยการปรับปรุง กฎหมายข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ

๓.๓ ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบ สวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกักขังที่เป็นธรรม และการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ไร้โอกาส พัฒนาศักยภาพ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิจิตสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนา คุณภาพชีวิต ของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก

๓.๔ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีเงินหรือ กิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรคและ ไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้ง พัฒนา ระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

๓.๕ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคม อาเซียน โดยการสร้างความเข้มแข็งและความพร้อม แก่แรงงานไทยและร่วมพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคม ของแรงงานอาเซียน

๓.๖ จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ได้ประกาศไว้แล้ว

๓.๗ แก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกป่า และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีเชิงเกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดิน ทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน อันก่อให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๔.๑ จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้าน การเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

๔.๒ ในระยะเฉพาะหน้าจะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ ของสถานศึกษา และปรับปรุงบูรณาการระบบการกู้ยืมเงิน เพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มโอกาสแก่ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาส จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชน และประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกบริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยจะพิจารณาจัดให้มีคู่มือการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

๔.๓ ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไป มีโอกาสร่วมจัดการการศึกษาที่มี คุณภาพอย่างทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ กระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามศักยภาพและความพร้อม โดยให้สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคลและบริหารจัดการได้อย่างอิสระและคล่องตัวขึ้น

๔.๔ พัฒนาคณะทำงานวิจัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพ ได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต ปรับกระบวนการเรียนรู้ และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการความรู้และคุณธรรมเข้าด้วยกัน เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ การใฝ่เรียนรู้การแก้ปัญหา การรับฟังความเห็นผู้อื่น การมีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นพลเมืองดี โดยเน้นความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน

๔.๕ ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะ โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงาน และ พัฒนาคณะทำงานมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ

๔.๖ พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีความรู้ตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การเรียนทางไกลการเรียน โดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น รวมทั้งปรับระบบการประเมินสมรรถนะที่สะท้อนประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

๔.๗ ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนา มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมตามความพร้อม

๔.๘ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลาย ของศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อการเรียนรู้ สร้างความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์ และความเป็นไทย นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดีในระดับประชาชน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ ตลอดจนเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ

๔.๙ สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและ วัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและ วัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อเตรียมเข้าสู่เสาหลักวัฒนธรรม ของประชาคมอาเซียนและเพื่อการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

๔.๑๐ ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพ เพื่อเปิดพื้นที่ สาธารณะให้เยาวชนและประชาชน ได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน

๕.๑ วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพให้มีความครอบคลุมประชากรในทุกภาค ส่วนอย่างมีคุณภาพ โดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุก ระบบหลักประกันสุขภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

๕.๒ พัฒนาระบบบริหารสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมกกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกการจัดการสุขภาพในระดับเขต แทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลาง ปรับระบบ การจ้างงาน การกระจาย บุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่น และให้ภาคเอกชนสามารถมีส่วนร่วม ในการจ้างบุคลากรเพื่อจัดบริการสาธารณสุขโดยรัฐเป็นผู้กำกับดูแล สนับสนุนความร่วมมือระหว่างรัฐและ เอกชนในการพัฒนาระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยส่งเสริมการร่วมลงทุนและการใช้ ทรัพยากร และบุคลากรร่วมกันโดยมีข้อตกลงที่รัดกุมและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

๕.๓ เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาด โดยเฉพาะโรคอุบัติใหม่และ โรคอุบัติซ้ำโดยเครือข่ายหน่วยเฝ้าระวัง หน่วยตรวจวินิจฉัยโรค และหน่วยที่สามารถตัดสินใจเชิงนโยบายใน การสกัดกั้นการแพร่กระจายได้อย่างทันท่วงที

๕.๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรอันนำไปสู่การบาดเจ็บและ เสียชีวิต โดยร่วมมือระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในการตรวจจับ เพื่อป้องกันการรายงานและการดูแลผู้บาดเจ็บ

๕.๕ ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ ใช้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาลักษณะนิสัยเยาวชนให้มี น้ำใจนักกีฬา มีวินัย ปฏิบัติตามกฎกีฬามารยาท และมีความสามัคคี อีกทั้งพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพ สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติจนสร้างชื่อเสียงแก่ประเทศชาติ

๕.๖ ประสานการท างานระหว่างภาคส่วนต่างๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและการแก้ไขปัญหา การตั้งครุฑในวัยรุ่น และปัญหาด้านการแพทย์ และจริยธรรมของการอุ้มบุญ การปลูกถ่ายอวัยวะและ สเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม เหมาะสมกับประเด็นที่เป็นปัญหาใหม่ของสังคม

๕.๗ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข โดย จัดให้มีบุคลากรและเครื่องมือที่ทันสมัย และ ให้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในประเทศและหน่วยงาน ต่างประเทศ โดยเฉพาะในการป้องกันและรักษาโรคที่มีความสำคัญ

๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ เป็น ๓ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาค้างอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

๖.๑ ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบประมาณของปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้ และสานต่อนโยบาย งบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้จัดทำไว้โดยติดตามให้มีการเบิกจ่ายอย่างคล่องตัวตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น รวมทั้งจะดูแลไม่ให้มีการใช้จ่ายที่สูญเปล่า เพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค

๖.๒ สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ที่ให้ความสำคัญในการบูรณาการงบประมาณและความพร้อมในการดำเนินงาน รวมทั้งนำแหล่งเงินอื่นมา ประกอบ การพิจารณาด้วย เพื่อขับเคลื่อนนโยบายให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ประหยัด ไม่ซ้ำซ้อนและมีประสิทธิภาพ ทบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระหนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็น และแสดงรายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อแสดงความโปร่งใส เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพ การเบิกจ่ายงบประมาณตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น เพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค โดยจะจัดให้มีระบบและกลไกในการติดตาม ตรวจสอบไม่ให้มีการใช้จ่ายที่สูญเปล่า

๖.๓ กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักลงทุน ยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้น โดยเร็วและนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภท ที่มีผลตอบแทนดี เช่น โครงการขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานคร มาจัดทำเป็นโครงการลงทุนร่วมกับเอกชน ซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีทั้งในวงการก่อสร้าง วงการอสังหาริมทรัพย์ และตลาดการเงิน

๖.๔ ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุน การผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย ตลอดจนจนถึงการใช้กลไกตลาด ดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร

๖.๕ ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรอง มาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่ นา เป็นต้น ให้สะดวกรวดเร็วขึ้น ตลอดจนลดขั้นตอนของ กระบวนการด้านศุลกากรและเอกสารอื่นๆ ที่จะช่วยให้ระบบการส่งสินค้าเร็วขึ้น พร้อมทั้งแสวงหาตลาด ที่มีศักยภาพเพื่อขยายฐานการส่งออก ซึ่งครอบคลุมถึงการค้าชายแดนที่มีความสำคัญมากขึ้น

๖.๖ ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยพิจารณามาตรการลด ผลกระทบจากการประกาศใช้กฎอัยการศึก ในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้ และสร้างสิ่งจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกื้อกูลต่อบรรยากาศการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยว ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวอันมีลักษณะโดดเด่นร่วมกันหรือจัดเป็นกลุ่มได้ เช่น กลุ่มธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสุขภาพ เช่น น้ำพุร้อนธรรมชาติ ทั้งจะให้เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ที่พัฒนา จากวิถีชีวิตชุมชน รวมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในประเทศทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่ง ท่องเที่ยว ใหม่ โดยเน้นการให้ความรู้และเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การควบคุมสินค้าและบริการ ให้มีคุณภาพราคาเป็นธรรม ตลอดจน การอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

๖.๗ ในระยะต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกันเพื่อที่จะ สนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม

๖.๘ แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล ซึ่งนำความเสียหายและทุกข์ร้อนมาให้แก่เกษตรกร โดยระดมความคิดเพื่อหาทางป้องกันไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรง ดังเช่นเหตุการณ์น้ำท่วมในปี ๒๕๕๔ และหาวิธีที่จะแก้ปัญหาน้ำท่วมเฉพาะพื้นที่ให้ลดลงโดยเร็ว ไม่กระทบต่อพืชผล ส่วนภาวะภัยแล้งจนเกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรนั้น รัฐบาลจะเร่งดำเนินการจัดสร้าง แหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุดซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ ๑ ปี

๖.๙ ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุน และให้มีภาระภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ ต่างประเภท เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศ และให้ผู้บริโภคตระหนักว่าจะไม่ใช้อย่างฟุ่มเฟือย รวมถึงดำเนินการให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติ และน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบก และดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้น โดยหน่วยงานของรัฐและเอกชนทั้งจากการใช้ฟอสซิลเป็นเชื้อเพลิงและ จากพลังงานทดแทนทุกชนิดด้วยวิธีการที่เปิดเผย โปร่งใส เป็นธรรม และเป็นมิตรต่อสถานะแวดล้อม พร้อมกับร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงาน

๖.๑๐ ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงอัตราก้าวหน้าได้ไว้ในระดับปัจจุบัน ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล แต่ปรับปรุงโครงสร้างอัตราก้าวหน้าทางด้านการค้าและขยายฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะเก็บจากทรัพย์สิน เช่น ภาษีมรดก ภาษีจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุด รวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย และยกเลิกการยกเว้นภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้มีฐานะการเงินดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

๖.๑๑ บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมาซึ่งจำนวนสูงมากกว่า ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเป็นภาระงบประมาณ ใน ๕ ปีข้างหน้า อันจะทำให้เหลืองบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลง โดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสางหนี้ทั้งหมด และยืดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคต

๖.๑๒ ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและการคมนาคม ด้านคมนาคมทางบกโดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานครและรถไฟฟ้าเชื่อมกรุงเทพมหานคร กับเมืองบริวารเพิ่มเติมเพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชนและเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อตั้งฐานการให้รัฐบาลต่อไปทำต่อได้ทันที ด้านการคมนาคมทางอากาศโดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ ๒ ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานสากล ในภูมิภาค ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานในภูมิภาค เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมการบินของประเทศ การซ่อมบำรุงอากาศยาน และการพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศให้มีคุณภาพได้ มาตรฐานในระดับสากล รวมทั้งการใช้ท่าอากาศยานในภูมิภาคเสริมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานดอนเมือง เช่น ท่าอากาศยานอุตะเถา เป็นต้น และด้านการคมนาคมทางน้ำโดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำและชายฝั่งทะเล เพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศ เริ่มจากการเร่งรัดพัฒนาท่าเทียบเรือชายฝั่ง ที่ท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและอันดามัน ตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้ำเจ้าพระยาและป่าสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้า ภายในประเทศ และเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึก

๖.๑๓ ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัย โครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุน การบำรุงรักษาและการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาแบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศรวมทั้งพิจารณาปรับปรุงกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสาขาขนส่งและการประกอบกิจการโลจิสติกส์ให้ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ ในปัจจุบัน และมีความชัดเจนในทางปฏิบัติ รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในภาคขนส่งเพิ่มขึ้น

๖.๑๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยจัดทำยุทธศาสตร์ การพัฒนารัฐวิสาหกิจที่ชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการของรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาด้านการเงินและการดำเนินงาน ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการคงบทบาทการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้รัฐวิสาหกิจ เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพของรัฐในการพัฒนาประเทศและพัฒนา กลไกการกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจที่เข้มแข็ง เพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม คำนึงถึงผลประโยชน์ ของประเทศ ส่วนรวม คุ่มครองผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถให้บริการประชาชนได้ตามมาตรฐาน ที่กำหนดไว้รวมทั้งมีการบริหารจัดการนี้ ทั้งในส่วนที่รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจรับภาระอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพเพื่อลดภาระทางการคลัง

๖.๑๕ ในด้านเกษตรกรรมดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตร เพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึง การแปรรูปและการส่งออกได้แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าขายสินค้าเกษตรรายใหญ่อีกรายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบัน ให้มีความสมดุลมากขึ้น

๖.๑๖ ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยการ พัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนา นวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารไทยบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ส่งเสริมการวิจัย เกษตรแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า เกษตร และแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมอุตสาหกรรม ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์และส่งเสริม อุตสาหกรรม เครื่องจักรกลเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติ

๖.๑๗ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มองค์ความรู้ในด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพของ กระบวนการผลิตในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กร ปรับโครงสร้างกลไก การสนับสนุนและการขับเคลื่อนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบ และมีเอกภาพที่ชัดเจน ทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและบริการทางการเงิน และการลงทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ การตลาดและโอกาสในการลงทุนในต่างประเทศ

๖.๑๘ ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจ ก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ซึ่งหมายรวมถึงการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์ดิจิทัลโดยตรง ทั้งผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์ ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล อุปกรณ์โทรคมนาคมดิจิทัล และการใช้ดิจิทัลรองรับการให้บริการของภาคธุรกิจการเงินและธุรกิจบริการอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคสื่อสาร และบันเทิง ตลอดจนการใช้ดิจิทัลรองรับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ปรับปรุงบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงให้ดูแลและผลักดันงานสำคัญของประเทศชาติในเรื่องนี้ และจะจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนเรื่องนี้อย่างจริงจัง

๗. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่ ณ สิ้นปี ๒๕๕๘ จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทย เป็นอย่างมากหากประเทศไทยเตรียมการในเรื่องต่างๆ ให้พร้อมการเร่งดำเนินการเตรียมความพร้อมทั้งในเรื่องความเชื่อมโยงด้านระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ ด้านกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านชายแดนและการเตรียมการด้านทรัพยากรมนุษย์จะส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสของประเทศไทยในประชาคมอาเซียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนชาวไทยร่วมกับประชาชนอาเซียน

๗.๑ เร่งส่งเสริมความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนในภูมิภาคอาเซียนและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโทรคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่างกันของอาเซียน ระบบการออกใบรับรอง / ใบอนุญาต ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกันในอาเซียน รวมทั้งการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากความตกลงทางการค้า การลงทุนภายใต้กรอบ ความร่วมมือในระดับทวิภาคีและพหุภาคีที่มีผลใช้บังคับแล้ว เร่งขยายการจัดทำข้อตกลงการยอมรับร่วมกันของสินค้าด้านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน โดยให้ความสำคัญต่อสินค้าที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูงโดยเฉพาะกลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภค รวมถึงการปรับกฎเกณฑ์การค้าและระบบพิธีการศุลกากรให้สะดวก ลดขั้นตอนต่าง ๆ หรือยกเลิกขั้นตอนบางเรื่อง และปรับระบบภาษีและการอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อดึงดูดให้มีการตั้งสำนักงานปฏิบัติการประจำภูมิภาค ที่กรุงเทพมหานครเพื่อพัฒนาให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจการค้า การลงทุนของภูมิภาคได้ในที่สุด

๗.๒ พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับ โดยสอดคล้องกับข้อตกลงในการเคลื่อนย้ายในด้านสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่เปิดเสรีมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยให้สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถดำเนินธุรกิจร่วมกับผู้ประกอบการในประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อนำไปสู่ความเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานตลาดโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฐานการผลิตสินค้าหลายชนิดและ ธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่ประเทศไทยได้เข้าไปลงทุนขยายฐานการผลิตในประเทศอื่นในอาเซียนมาเป็นเวลานานแล้ว ตลอดจนกลุ่มการผลิตที่ผู้ประกอบการของไทยเตรียมที่จะขยายฐานการผลิตเพิ่มเติมอีกหลายชนิด ซึ่งช่วยให้ประเทศไทยมีฐานการผลิตสินค้าคุณภาพหลากหลายเพื่อขายในตลาดต่าง ๆ ได้มากขึ้น ทั้งในอาเซียนและ ในตลาดโลกและเป็นการช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านในกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรม

๗.๓ พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งแรงงานวิชาชีพ แรงงานมีทักษะและแรงงาน ไม่มีทักษะ โดยการเร่งรัดและขยายผลการใช้ระบบคุณวุฒิ วิชาชีพให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยคำนึงถึงความเป็นเอกภาพกับระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานและ มาตรฐาน วิชาชีพใน ๘ กลุ่ม ที่มีข้อตกลงการเปิดเสรีในอาเซียนควบคู่ไปกับการวางแผนด้านการผลิตให้เพียงพอ การยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและ อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น การส่งเสริม การพัฒนาระบบการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อใช้ในการประเมินค่าจ้างแรงงาน

๗.๔ เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายในอนุภูมิภาคและ ภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อน การดำเนินงานตามแผนงาน การพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (GMS) แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (IMT-GT) แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอ่าวตังเกี๋ย - เจ้าพระยา - แม่น้ำโขง (ACMECS) แผนความร่วมมือ แห่งอ่าวเบงกอล สำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บท ความเชื่อมโยงในอาเซียนซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้ความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ในอาเซียน สัมฤทธิ์ผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

๗.๕ ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิตในชุมชนสู่แหล่ง แปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศ และเชื่อมโยงกับอาเซียน เพื่อยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการ รายย่อยสู่ตลาดที่กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในประเทศและระหว่างประเทศและขณะเดียวกันก็ช่วยสร้าง โอกาสทาง เศรษฐกิจแก่พื้นที่ต่างๆ ภายในประเทศด้วย

๗.๖ พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่าย การคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้า หลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและ การลงทุนข้ามแดน โดยปรับปรุงโครงข่ายระบบถนน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งสินค้าข้ามแดนอย่างต่อเนื่อง โดยในระยะแรกให้ความสำคัญกับ ด้านชายแดนที่สำคัญ ๖ ด้าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์ สะเดา อรัญประเทศ แม่สอด บ้านคลองลึก และบ้านคลองใหญ่ ซึ่งจะทำให้ระบบขนส่งและโลจิสติกส์สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับ ปริมาณการเดินทางและการขนส่งที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม

๘.๑ สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อมุ่งเป้าหมายให้ไม่ ต่ำกว่า ๑% ของรายได้ประชาชาติ และมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๓๐ : ๗๐ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขัน และมีความก้าวหน้าทัดเทียม กับประเทศอื่นที่มีระดับ การพัฒนาใกล้เคียงกันและจัดระบบบริหารงานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมให้มีเอกภาพและ ประสิทธิภาพโดยให้มี ความเชื่อมโยงกับภาคเอกชน

๘.๒ เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม โดยส่งเสริมระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่าง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ การผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน การเชื่อมโยง ระหว่างการเรียนรู้กับการทำงาน การให้บุคลากรด้านการวิจัยของภาครัฐ สามารถไปทำงานในภาคเอกชนและ การให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีช่องทางได้เทคโนโลยีโดยความร่วมมือจากหน่วยงานและ สถานศึกษาภาครัฐ

๘.๓ ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการนำงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์ รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการวิจัยและพัฒนาในระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ผลักดันงานวิจัยและพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหน่วยงานวิจัยของรัฐและภาคเอกชน

๘.๔ ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาดระบบราง ยานยนต์ ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษารวบรวมและพัฒนาและนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม ไม่เพียงแต่จะใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศ ส่งเสริมการใช้เครื่องมือ วัสดุ และสินค้าอื่น ๆ ที่เป็นผลจากการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศในวงกว้าง โดยจัดให้มีนโยบายจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่เอื้ออำนวยเพื่อสร้างโอกาสการพัฒนา เทคโนโลยีของประเทศ ในกรณีที่ต้องจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศ จะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วยปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านนวัตกรรม ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาที่สำคัญในการต่อยอดสู่การใช้เชิงพาณิชย์ของภาคอุตสาหกรรม ให้มีความพร้อม ทันสมัย และกระจายในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การตั้งศูนย์วิเคราะห์ ห้องปฏิบัติการ สถาบัน และศูนย์วิจัย เป็นต้น

๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ในทางปัจจุบันมีการบุกรุกที่ดินของรัฐและตัดต้นไม้ทำลายป่ามากขึ้น ทรัพยากร ธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ ที่เคยอุดมสมบูรณ์ เช่น ป่าไม้สัตว์ป่า พันธุ์พืช และแร่ธาตุถูกทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นอันมาก ทั้งปัญหาภาวะมลพิษ โดยเฉพาะขยะประเภทต่าง ๆ ก็รุนแรงยิ่งขึ้น รัฐบาลจึงมีนโยบายจะรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติโดยสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ ประโยชน์อย่างยั่งยืน ดังนี้

๙.๑ ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหา การบุกรุกที่ดินของรัฐ จัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน เร่งรัดกระบวนการพิสูจน์สิทธิการถือครองที่ดินในเขตที่ดินของรัฐ โดยนำระบบสารสนเทศมาใช้ เพื่อการบริหารจัดการ ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย และสร้างบรรทัดฐานในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ป่าต้นน้ำ และพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญเชิงนิเวศ กำหนดพื้นที่แนวกันชนและที่ราบเชิงเขาให้เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์การปลูกป่า เพื่อป้องกันภัยพิบัติและป้องกันการบุกรุกป่า ขยายป่าชุมชน และส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชนเพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติ รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่า ทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ เช่น โครงการปลูกป่าเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศ โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แบบมีส่วนร่วม จากทุกภาคส่วน เป็นต้น

๙.๒ ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน คำนึงถึงขีดจำกัด และศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม เพื่อสร้างความ เป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัย สนับสนุนวิถีชีวิตของชุมชน และการพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งให้การคุ้มครอง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ

๙.๓ ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชน สามารถอยู่ร่วมกับ ป่าได้ เช่น กำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน พื้นที่ใดที่สงวนหรือกันไว้เป็นพื้นที่ป่าสมบูรณ์ก็ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัด พื้นที่ใดสมควร ให้ประชาชนใช้ประโยชน์ได้ก็จะผ่อนผันให้ตามความจำเป็น โดยใช้มาตรการทางการบริหารจัดการ มาตรการทางสังคม จิตวิทยา และการปลูกป่าทดแทนเข้าดำเนินการ ทั้งจะให้เชื่อมโยงกับการส่งเสริมการมีอาชีพและรายได้อื่นอันเป็นบ่อเกิดของเศรษฐกิจชุมชนที่ต่อเนื่อง เพื่อให้คนเหล่านั้นสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยที่ดินยังเป็นของรัฐจะจัดทำฐานข้อมูล เพื่อการบริหารจัดการ จัดทำทะเบียนผู้ถือครองที่ดินในที่ดินของรัฐ ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการที่ดินของรัฐ และเอกชนให้มีเอกภาพเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านที่ดินในภาพรวม และปรับปรุงกลไกภาษี เพื่อกระจายการถือครองที่ดิน เร่งรัดการจัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ โดยไม่ต้องเป็นกรรมสิทธิ์ แต่รับรองสิทธิร่วมในการจัดการที่ดินของชุมชน กำหนดรูปแบบที่เหมาะสมของธนาคารที่ดิน เพื่อให้เป็นกลไกในการนำทรัพยากรที่ดินมาใช้ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๙.๔ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติ ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำของประเทศและมีกระบวนการบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดทำแผนงานโครงการ ไม่เกิดความซ้ำซ้อน มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับทิศทางและนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โดยจัดตั้งหรือกำหนดกลไกในการบริหารจัดการน้ำ พร้อมทั้งมีการนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในระบบของการบริหารจัดการน้ำและการเตือนภัย

๙.๕ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ และน้ำเสียที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ให้แก่ประชาชน โดยให้ความสำคัญในการเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษเป็นลำดับแรก ส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่ง กำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะในพื้นที่วิกฤติซึ่งจะใช้ที่ดินของรัฐเป็นหลัก ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยโดยการแปรรูปเป็นพลังงาน ก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้นจะวางระเบียบมาตรฐานและบริหารจัดการเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้ทั้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นอย่างถูกต้องตามมาตรฐานและให้แยกเป็นสัดส่วนจากบ่อขยะชุมชน สำหรับขยะของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์และขยะติดเชื้อ จะพัฒนาระบบกำกับติดตาม ตรวจสอบและเฝ้าระวังไม่ให้มีการลักลอบทิ้ง รวมทั้งจัดการสารเคมีโดยลดความเสี่ยงและอันตรายที่เกิดจากการรั่วไหลและการเกิดอุบัติเหตุ ให้ความสำคัญในการจัดการอย่างครบวงจรและใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด ในระดับพื้นที่จะเร่งแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่มาตามลำดับเป็นฐาน อุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งการลดและขจัดมลพิษ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลคุณภาพชีวิต ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากอุตสาหกรรม รวมทั้งการพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐ

ระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่โตมโหฬาร ประกอบด้วย บุคลากร งบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมาย ตลอดจนดุลพินิจ อันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ ซึ่งสามารถให้คุณ ให้โทษ ให้ความสะดวกรหรือเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินและการดำรงชีวิตได้แต่น่าเสียดายว่าในเวลาที่ผ่านมา ระบบราชการและเจ้าหน้าที่บางส่วนกลายเป็นสาเหตุหนึ่งของความขัดแย้งในสังคมตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ เพราะติดขัดที่กฎระเบียบนานาประการ

ซึ่งมีมาแต่อดีตและยังมีได้แก้ไขให้ทันกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งยังไม่อาจใช้เป็นกลไกเพิ่มศักยภาพ ในการแข่งขันกับนานาประเทศ เช่น เสียค่าใช้จ่ายสูงใช้เวลามากมีการขออนุญาต ซ้ำซ้อน ใช้ระบบตรวจสอบที่ไม่จำเป็นจนเป็นภาระแก่ประชาชน บางครั้งมีการปล่อยปะละเลย สลับกับการเข้มงวดกวดขัน จัดระเบียบแบบไฟไหม้ฟาง มีการทุจริตคอร์รัปชันสร้างความไม่เป็นธรรมและเหลื่อมล้ำในสังคม ไม่จูงใจให้นักลงทุน เข้ามาประกอบการ ในประเทศ ดังที่ปรากฏในผลการสำรวจหรือรายงานประจำปีของหน่วยงานต่างประเทศบางแห่งเกี่ยวกับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ และความสะดวกหรือยากง่าย ในการทำธุรกิจในประเทศไทยมาแล้ว รัฐบาลจึงมีนโยบาย ดังนี้

๑๐.๑ ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและท้องถิ่น ทบทวนการจัดโครงสร้าง หน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนหรือล้ากันหรือ มีเส้นทางการปฏิบัติงานที่ยืดยาว ปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัยโดยนำเทคโนโลยีมาใช้แก้ไข ภาวะเบียด ให้โปร่งใส ชัดเจน สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนจัดระบบอัตราค่าจ้างและปรับปรุง ค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสม และเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีการบริหาร จัดการภาครัฐแบบใหม่ การตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะที่เป็นศูนย์กลางและการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ การลดต้นทุนดำเนินการของภาคธุรกิจ เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ และการรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็นและตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถ ดำเนินการได้

๑๐.๒ ในระยะแรกกระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้ โดยรวดเร็ว ประหยัด และสะดวก ทั้งจะ วางมาตรการทางกฎหมาย กำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ขั้นตอน ที่แน่นอน ระยะเวลาดำเนินการที่รวดเร็ว และระบบอุทธรณ์ที่เป็นธรรม โปร่งใสมิให้เจ้าหน้าที่ หลีกเลี่ยงประวิง เวลาหรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริต การสูญเสียโอกาส หรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชน โดยเฉพาะนักลงทุนในระยะเฉพาะหน้า จะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ

๑๐.๓ ยกย่องสมรรถนะของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุก ทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์รับเรื่องราว ร้องทุกข์จากประชาชนในต่างจังหวัดโดยไม่ต้องเดินทางเข้ามายัง ส่วนกลาง ศูนย์บริการสาธารณะแบบครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการหลากหลายซึ่งจะจัดตั้งตามที่ชุมชน ต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางไปติดต่อขอรับบริการได้โดยสะดวก การให้บริการถึงตัวบุคคลผ่าน ระบบศูนย์บริการร่วม ณ จุดเดียว (One Stop Service) และระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบพัฒนา หน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ และมีระบบบูรณาการ

๑๐.๔ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการ ป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมืองและส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงาน บุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

๑๐.๕ ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและจิตสำนึก ในการรักษาศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการและ ความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับ อย่างเคร่งครัด ยกเลิกหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็นสร้างภาระแก่ประชาชนเกินควร หรือเปิดช่องโอกาสการทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อจัด จ้าง การอนุญาต อนุมัติและการขอรับบริการจากรัฐ ซึ่งมีขั้นตอนยืดเยื้อใช้เวลานาน ซ้ำซ้อน และเสียค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน

๑๐.๖ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตประพฤติมิชอบและการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติและเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้าน ทั้งจะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในด้านวินัยและคดี รวมทั้งให้ผู้ให้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือของหน่วยงานของรัฐ และเปิดเผยผลการประเมินต่อ ประชาชน ทั้งจะนำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหา เช่น การจัดซื้อ จัดจ้าง การร่วมทุน การใช้จ่ายเงินภาครัฐ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยมิชอบ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ การมีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือทับซ้อน ซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่างๆ เป็นบรรทัดฐานแล้วมาเป็นบทเรียนให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประมวลเป็นกฎระเบียบหรือคู่มือในการปฏิบัติราชการ

๑๐.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสอดส่อง เฝ้าระวัง ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งจะวางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ถูกแทรกแซงหรือขัดขวาง

๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ในสังคมที่อารยะ การยึดหลักนิติธรรมคือ มีกฎหมายเป็นใหญ่ ไม่ใช่ตัวบุคคลหรืออำเภอใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปกครองย่อมเป็น สาระสำคัญแต่หลักนิติธรรมจะเป็นที่ยอมรับนับถือได้มิใช่เพียงสักแต่ว่ามีกฎหมาย หากกฎหมายเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการของประชาชน เป็นธรรมคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ทั้งต้องมีกระบวนการยุติธรรมที่เข้าถึงได้ง่ายมีมาตรฐานตามหลักสากล ทันสมัยและเป็นธรรมด้วย มิฉะนั้นจะกลายเป็นสาเหตุแห่งความขัดแย้งและการโกรธแค้นชิงชังไม่สิ้นสุด รัฐบาลจึงมีนโยบายในเรื่องดังกล่าวดังนี้

๑๑.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่นๆ ที่ล้าสมัย ไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การประกอบธุรกิจหรือไม่เอื้อต่อศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศ โดยจะใช้กลไกของหน่วยงานเดิมที่มีอยู่และระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ

๑๑.๒ เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่จะเปิดกว้างขึ้น และให้บุคลากรของหน่วยงานทางกฎหมายมีส่วนให้ความรู้เสริมศักยภาพ ในทางกฎหมายมหาชนการดำเนินคดีปกครอง การยกร่างกฎหมาย และการตีความกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเกื้อกูล การปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน

๑๑.๓ ในระยะต่อไปจะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

๑๑.๔ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัดการดำเนินคดีทุกขั้นตอนให้รวดเร็ว เกิดความเป็นธรรม และมีระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกันสามารถใช้ติดตามผลและนำไปใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้

๑๑.๕ ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ ง่าย รวดเร็ว ส่งเสริมกองทุนยุติธรรม เพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาส คุ้มครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบ และการไม่แอบอ้างฉวยโอกาสโดยทุจริตจากระบบ การช่วยเหลือดังกล่าว

๑๑.๖ นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกัน และปราบปรามผู้มีอิทธิพล และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ทุจริตและประพฤติมิชอบหรือกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ แรงงานทาส การก่อการร้ายสากล ยาเสพติด และอาชญากรรมข้ามชาติ

๓.๑.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑

๑) แนวคิดหลักและทิศทางการพัฒนาประเทศ

๑. แนวคิดหลัก ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศ ที่จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม ขณะที่การทบทวนผลการพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมาสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการประเทศที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว ทั้งมีความเสี่ยงในหลายมิติที่อาจทำให้ปัญหาต่าง ๆ รุนแรงมากขึ้น การพัฒนา ประเทศในอนาคตจึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมและสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมั่นคง กรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงมีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๘ - ๑๐ โดยยังคงยึดหลักการปฏิบัติตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกภาคส่วน ทุกระดับ ยึดแนวคิดการพัฒนา แบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติขณะเดียวกันให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนในสังคมในกระบวนการพัฒนาประเทศ

๒. ทิศทางการพัฒนาประเทศ การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้ตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลก และภายในประเทศ โดยเฉพาะภาวะผันผวน ด้านเศรษฐกิจพลังงานและภูมิอากาศที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อประเทศไทย ทั้งเชิงบวกและลบ ดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการประเทศภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ภายในประเทศ ที่เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตร และการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขณะเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นและเพิ่มภูมิคุ้มกัน ของทุนที่มีอยู่ในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม พร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ขณะเดียวกันจำเป็นต้องสร้างความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑

จึงเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศ สู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพ มาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐาน การพัฒนา ประเทศที่สำคัญได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกัน ตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัวและชุมชน สามารถจัดการความเสี่ยงและปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งโดยใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ให้มีความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศ และต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานการผลิต ภาคเกษตร มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติรวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลก ขณะเดียวกันจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการประเทศเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาระบบราชการ และข้าราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาระบบและกลไกการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมและสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึง ทรัพยากรควบคู่ไปกับการปลูกจิตสำนึกค่านิยม ประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

๒) วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑

๑. วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

๒. พันธกิจ

๒.๑ สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิตได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาภายใต้ระบบ บริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรม

๒.๒ พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรมเรียนรู้ตลอดชีวิตมีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและ ชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

๒.๓ พัฒนาระบบการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาสร้างความมั่นคงด้านอาหาร และพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อ รองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๓. วัตถุประสงค์เป้าหมาย และตัวชี้วัด

๓.๑ วัตถุประสงค์

- เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
- เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคม มีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
- เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐาน ปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียนมีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
- เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคง ของการพัฒนาประเทศ

๓.๒ เป้าหมายหลัก

- ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้นความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และ ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า ๕.๐ คะแนน
- คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องมีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรมและสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น
- เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศให้มี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐
- คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษา สมดุลของระบบนิเวศ

๓.๓ ตัวชี้วัด

- ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ ๑๐ กับกลุ่มที่มีรายได้ น้อยร้อยละ ๑๐ สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
- จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรมจริยธรรม สัดส่วน ประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคม และอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาอัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
- อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของ ประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
- คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขเศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้ง ภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วคาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่าง ๆ ให้เข้มแข็งควบคู่ไปกับการ พัฒนาคนและสังคมไทย ให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มีดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับ

๑.๑ การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการ ความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีความหลากหลายและ แข็งแกร่งมากขึ้น ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบ ให้สนับสนุนการกระจายรายได้และเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นธรรม ในการจัดสรรทรัพยากรและการถือครองทรัพย์สิน พัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย รวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุม ทุกคนอย่างทั่วถึงสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

๑.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมใน กระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การจัดหาที่อยู่อาศัย ของผู้มีรายได้ น้อยการเข้าถึงระบบสาธารณสุขโรค พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบ การออม ที่หลากหลาย เสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิและสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรีให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของ ชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วม ในการ พัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภค เพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรี ในระดับการบริหาร และการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๑.๔ การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่า ร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใสมีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจและ เกื้อกูลกันในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบที่เข้มงวดและรอบด้าน พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพและมีความรับผิดชอบ ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชนสร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางในการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยา แก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสนับสนุนการใช้สื่อเพื่อสังคมทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่นและสังคมออนไลน์ให้เป็นพลังหนุนเสริมการพัฒนา

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

๒.๑ การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม เป็นการส่งเสริมคู่สมรสที่มีความพร้อมให้มีบุตรเพิ่มขึ้นและรักษา ระดับอัตราเจริญพันธุ์ไม่ให้ต่ำกว่าระดับที่เป็นอยู่ปัจจุบัน สนับสนุนการกระจายตัวและส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส และทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่

๒.๒ การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สอดแทรกการพัฒนาคนด้วย กระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการเกื้อกูล พัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝน เป็นความคิดสร้างสรรค์ปลูกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาคณะด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์วิทยาการ ให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สร้างจิตสำนึกให้คนไทย มีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพ กฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมการผลิตและบริการที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เรียนรู้ การรองรับการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ

๒.๓ การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้ง ร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเองครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพควบคู่กับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งการส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสุขภาพของประเทศ การพัฒนาบุคลากร ด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมทั้งการผลิตและการกระจายบุคลากร ตลอดจนการใช้มาตรการการเงินการคลังเพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๒.๔ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัย เด็กและส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริม ให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสาร ด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัย ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๕ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพของสถาบันหลักทางสังคม ให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิดและสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมร่วมกับประชาคมโลก โดยเฉพาะประชาคมอาเซียนให้เกิดการไหลเวียนทางวัฒนธรรมในรูปแบบ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

๓. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงานให้มีความสำคัญกับ

๓.๑ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน มุ่งรักษา ป้องกันและคุ้มครองพื้นที่ที่มี ศักยภาพทางการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อย มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อบังคับหรือจูงใจให้บุคคลผู้ถือครองที่ดิน ทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น สนับสนุนการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมเร่งรัดการจัดให้มีองค์กรและระบบบริหารจัดการที่ดิน ให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรฟื้นฟูและส่งเสริมค่านิยม วัฒนธรรมที่ดี และวิถีชีวิตทางการเกษตรที่สำคัญ กับการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๓.๒ การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน สนับสนุนการผลิต ทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ควบคุมและการกักดูแลให้มีการนำเข้าและใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ได้ มาตรฐานปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐานเพื่อการผลิตให้ทั่วถึง ส่งเสริมการผลิตที่คงไว้ซึ่งความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ และสิ่งแวดล้อมของประเทศ พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เหมาะสมทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

๓.๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า เกษตร อาหารและพลังงาน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้ร่วมทำการศึกษาวิจัยกับภาคเอกชน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการ องค์กรความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหาร ยกย่องระดับคุณภาพ มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้เทียบเท่าระดับสากล ส่งเสริมระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรและตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ส่งเสริมภาคเอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตรและอาหารร่วมกับสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพระบบ การบริหารจัดการโลจิสติกส์ของภาคเกษตร

๓.๔ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคง และครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด พัฒนาระบบประกันภัยพืชผลการเกษตร ส่งเสริมระบบการท ากการเกษตรแบบมีพันธสัญญาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ยกย่องระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกรสร้างแรงจูงใจให้เยาวชนเกษตรกรรุ่นใหม่ และแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพเกษตรกรรม พัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน ให้เป็นกลไกสนับสนุนการพึ่งพาตนเองของเกษตรกร เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารที่มีต้นทุนต่ำที่เป็นผลมาจากข้อตกลงการเปิดการค้าเสรี

๓.๕ การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้ และปลูกป่า โดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรทางการเกษตรด้วยระบบเกษตรยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้มีการจัดการและเผยแพร่องค์ความรู้และการพัฒนาด้านอาหารศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคที่เหมาะสมของบุคคล และชุมชน สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตและการบริโภคที่เกื้อกูลกันในระดับชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ส่งเสริมการนำวัตถุดิบทางการเกษตรที่ผลิตได้ในชุมชน และที่เหลือใช้จากการเกษตรมาผลิตเป็นพลังงานทดแทนในชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งด้านอาหาร ให้กับเกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นระบบ

๓.๖ การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร ด้วยการส่งเสริม การวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพลังงานจากพืชพลังงาน จัดให้มีระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่ใช้เป็นทั้งอาหารและพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการใช้พลังงานชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตและบริการ จัดให้มีกลไกกำกับดูแลโครงสร้างราคาของพลังงานชีวภาพ และปลูกจิตสำนึก ในการใช้พลังงานชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

๓.๗ การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดยสนับสนุนบทบาท ของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร ปรับกระบวนการทำงานของ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ให้มีการร่วมมือและบูรณาการการทำงานอย่างจริงจังทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอาหาร และพลังงานตั้งแต่การผลิต การตลาดไปจนถึงการบริโภค พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับ พหุภาคีและทวิภาคี โดยเฉพาะประชาคมอาเซียนที่ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

๔. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนให้ ความสำคัญกับ

๔.๑ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการโดยเฉพาะ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผลักดันให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ ด้วยการปรับ โครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเอเชีย แอฟริกา และเศรษฐกิจภายในประเทศปรับโครงสร้างภาคบริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม กับสาขาบริการที่มีศักยภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม บนฐานความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนารัฐกิจ สร้างสรรค์การพัฒนาเมืองสร้างสรรค์และการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พัฒนาภาคเกษตรบนฐานการเพิ่มผลิตภาพในการผลิตและยกระดับการสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืนด้วยการใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๒ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพย์สินทางปัญญา วิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์ สังคมและชุมชน โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิต ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมให้ทั่วถึงและเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพในลักษณะของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

๔.๓ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพเท่าเทียมและเป็นธรรม มุ่งพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุน รวมทั้ง กำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ให้เชื่อมโยง การขนส่ง ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานสู่สากล สร้างความมั่นคง ด้านพลังงานด้วยการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด พัฒนาพลังงานทางเลือกและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ พลังงานในทุกระดับ ปฏิรูปกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจให้เอื้อ ต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการ แข่งขันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก

๔.๔ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยดำเนินนโยบาย การเงินที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อมและทัน ต่อเหตุการณ์เพิ่มบทบาทตลาดทุนในระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคการเงินโลก ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน พัฒนากลไกการเฝ้าระวังความผันผวนทางเศรษฐกิจและพัฒนาระบบ เตือนภัยแบบองค์รวม เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เงินทุนระหว่างประเทศ และการบริหารจัดการ ด้านการคลังที่ปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ของประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพของการจัดสรรและการบริหาร งบประมาณ ป้องกันความเสี่ยงทางการคลัง พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ส่งเสริมให้ ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและการให้บริการขั้นพื้นฐานของภาครัฐ เพิ่มขึ้น และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทาง เศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับ

๕.๑ การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือ ในอนุภูมิภาคต่าง ๆ มุ่งพัฒนาบริการ ขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล ปรับปรุง กฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยง การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน/เขตเศรษฐกิจชายแดน ตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ ตอนในของประเทศ

๕.๒ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาคมุ่ง พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศให้ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ให้เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว พัฒนาเขตเศรษฐกิจ ชายแดนและ เมืองชายแดน รวมทั้งบูรณาการแผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้บรรลุประโยชน์ร่วมกันทั้ง ด้านความมั่นคงและเสถียรภาพของพื้นที่

๕.๓ การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพ ในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ยกย่องระดับทักษะฝีมือแรงงาน กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการที่เป็นการป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพทั้งในประเทศไทยและประเทศ เพื่อนบ้าน

๕.๔ การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์ เป็นทางเลือกในการดำเนิน นโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก มุ่งรักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่ รวมทั้งรักษาคุณภาพของ ปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่

๕.๕ การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริม แรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเร่งดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริม ผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน คู่เมืองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงาน ไทยในต่างประเทศ

๕.๖ การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย มุ่งพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ยาเสพติด และการหลบหนีเข้าเมือง ทั้งระบบ พัฒนาศักยภาพและความร่วมมือภายในภูมิภาคเพื่อเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน และร่วมมือในการ ป้องกันการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคระบาดซ้ำ

๕.๗ การเสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร เป็นการดำเนินการภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ในระดับอนุภูมิภาค เสริมสร้างการผลิตและบริการที่นำสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกองค์การระหว่างประเทศ ที่ไม่แสวงหากำไรให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการให้ไทยเป็นฐานการดำเนินความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศในภูมิภาค

๕.๘ การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นการสร้างองค์ความรู้ให้กับภาคธุรกิจโดยเฉพาะ ผู้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนเองในการใช้ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี โดยเฉพาะภาคธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่ได้รับการสนับสนุน เยียวยาและดูแลจากรัฐในกรณีที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน

๕.๙ การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนา ภูมิภาค โดยจัดให้มีสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อให้มีการจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค และสนับสนุนบทบาทขององค์กรระหว่าง ประเทศที่ไม่แสวงหากำไร

๕.๑๐ การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น มุ่งเสริมสร้างศักยภาพ ชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในและภายนอกประเทศ สนับสนุนกลไกการพัฒนาในระดับพื้นที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์ การ พัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดชายแดนให้สามารถพัฒนาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของ สถาบันการศึกษาของไทยที่สร้างความใกล้ชิดและปฏิสัมพันธ์กับประเทศในอนุภูมิภาค

๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

๖.๑ การอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งรักษาและฟื้นฟูพื้นที่ป่าและเขตอนุรักษ์ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ให้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการที่ดินและการจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เร่งรัดการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ ปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมให้เกิดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ จัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเป็นระบบ รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ

๖.๒ การปรับกระบวนทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม โดยปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศ และพฤติกรรมผู้บริโภคเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคคมนาคมและขนส่งเพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเน้นการวางผังเมืองที่ผสมผสาน วัฒนธรรม สังคม ระบบนิเวศ เข้าด้วยกัน

๖.๓ การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน มุ่งพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อรองรับกับความท้าทาย จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงพัฒนาศักยภาพชุมชนให้พร้อม กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖.๔ การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด ยกระดับการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูล การสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการจัดการภัยพิบัติพัฒนาระบบงานอาสาสมัครของประเทศอย่างจริงจัง และให้มีมาตรฐานตามหลักสากล สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียนและท้องถิ่น ให้มีการเตรียมความพร้อม และจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ

๖.๕ การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งติดตาม และเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุน เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมาตรการทางการค้าและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ศึกษาผลกระทบและกำหนดแผนกลยุทธ์รายสินค้า รวมทั้งมาตรการเยียวยา ในสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้ผู้ส่งออกทำคาร์บอนฟุตพริ้นต์ และสร้างแรงจูงใจให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๖.๖ การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่าง ประเทศ เป็นการศึกษารายละเอียดและสร้างความเข้าใจ ในพันธกรณีติดตามสถานการณ์การเจรจาและท่าทีของประเทศต่างๆ พัฒนาศักยภาพภาครัฐเพื่อเสริมสร้าง ทักษะการเจรจาพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มอาเซียนและประเทศคู่ค้าสำคัญ สนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๗ การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน พัฒนาระบบการจัดการ ของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อลดความเสี่ยงอันตราย การรั่วไหล การเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี และพัฒนาระบบเตือนภัย แจ้งเหตุฉุกเฉินและระบบการจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ

๖.๘ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ มุ่งส่งเสริมสิทธิและพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน ปรับนโยบายการลงทุนภาครัฐให้เอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟู ผลักดันให้มีการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างแรงจูงใจ ในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและลดการก่อกมลพิษ สร้างรายได้จากหลากหลายทางชีวภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบติดตาม ประเมินผลรวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

๕) การบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติ

การบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพให้มีความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เป็นกรอบทิศทางหลักและแปลงสู่การปฏิบัติในระดับต่างๆ ที่สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคมและกระจายการพัฒนาสู่พื้นที่ โดยยึดหลักการพัฒนา พื้นที่ภารกิจและการมีส่วนร่วม ให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนา และเป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากระดับชุมชนสู่ประเทศและประเทศสู่ชุมชน เพิ่มการใช้องค์ความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วนทั้งระดับพื้นที่ ท้องถิ่นและชุมชน ใช้กลไกและเครื่องมือการพัฒนาของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน และสื่อมวลชนอย่างบูรณาการให้การขับเคลื่อนเกิดประสิทธิภาพด้วยกระบวนการ สร้างเครือข่ายหรือคลัสเตอร์ที่ตอบสนองต่อการแก้ปัญหาและการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. การสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ไปสู่การปฏิบัติ โดยจัดทำแนวทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์ ให้ทุกภาคส่วนตระหนักและยอมรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ สร้างความเข้าใจให้ภาคการเมืองในเป้าประสงค์และแนวทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และผลักดันให้ภาคการเมืองนำประเด็นการพัฒนาสำคัญไปผสมผสาน ในการจัดทำนโยบาย รวมทั้งจัดทำคู่มือการแปลง แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เผยแพร่ให้ภาคการพัฒนารับรู้และนำไปปฏิบัติ

๒. การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ นโยบายรัฐบาลแผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนระดับอื่น ๆ โดยกำหนดประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่เสนอต่อสาธารณะอย่างชัดเจน บูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกัน และจัดทำเป็นแผนการลงทุนหรือแผนพัฒนาเฉพาะด้านที่ตอบสนองการพัฒนาในหลายมิติเชื่อมโยง แนวคิดพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ ประเด็นพัฒนาสำคัญและแผนพัฒนาเฉพาะด้านภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เข้ากับนโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนระดับต่าง ๆ จัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณแบบมีส่วนร่วมโดยบูรณาการสาระสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และการจัดสรรงบประมาณที่สอดคล้องกัน รวมถึงกำหนดแนวทางจัดสรรงบประมาณ สนับสนุนแผนพัฒนาจังหวัด / กลุ่มจังหวัดและ แผนท้องถิ่นภายใต้แนวทางการพัฒนาภาคที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ตลอดจนผลักดันให้ภาคเอกชนนำประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ พิจารณาประกอบกรจัดทำแผนการลงทุนทางธุรกิจ

๓. การสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนภาคีการพัฒนาต่าง ๆ นำการวิจัยเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการพัฒนา ปรับปรุงกฎหมายต่างๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนานำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารจัดทำฐานข้อมูลที่ภาคส่วนต่าง ๆ เข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้ง่ายรวมทั้งสร้างช่องทางให้ประชาสังคมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมกิจกรรมการพัฒนา

๔. การเพิ่มประสิทธิภาพกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนแผนฯ ที่ชัดเจน สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ในระดับประเทศ และระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้เชื่อมโยงคณะกรรมการระดับชาติที่มีผู้นำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มาเป็นกรอบดำเนินงานอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมให้จังหวัดเป็นจุดประสานการพัฒนาระดับพื้นที่ รวมทั้งประสานและผลักดันกลไกนอกภาครัฐมีส่วนร่วมขับเคลื่อนแผนฯ มากขึ้น

๕. การเสริมสร้างบทบาทของทุกภาคส่วนให้สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ให้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ พัฒนาศักยภาพ ประชาชนให้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนาสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้พร้อมรองรับกับความเปลี่ยนแปลง เสริมสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบผลักดันให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่เข้าร่วมพัฒนาชุมชนให้มากขึ้น สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมที่ดีและพัฒนา บุคลากรภาครัฐให้เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลง

๖. การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยติดตามความก้าวหน้า ประเมินผลสำเร็จและผลกระทบของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ตามประเด็นการพัฒนายุทธศาสตร์และผลการพัฒนา ในภาพรวมพัฒนากลไกการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการติดตามประเมินผลการบริหาร จัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติในภาพรวม การติดตามประเมินผลการพัฒนาระดับพื้นที่และการตรวจสอบของภาคประชาชนให้เข้มแข็ง โดยสนับสนุนให้ภาคประชาชนรวมกลุ่มติดตามความก้าวหน้าตรวจสอบความโปร่งใสและความสำเร็จของโครงการต่างๆ ตลอดจนพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายในทุกระดับทั้งฐานข้อมูลระดับภาพรวมและระดับพื้นที่

๖. ทิศทางของร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ขณะนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งครอบคลุมระยะเวลา ระหว่างปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ กำลังจะสิ้นสุดลงในเดือน กันยายน ๒๕๕๙ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อม และบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ เช่น กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมสูงวัย การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- ๑.๑ การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๒ คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- ๑.๓ การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ
- ๑.๔ การพัฒนาสู่ความ มั่งคั่ง มั่งคั่ง ยั่งยืน เพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการ ของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศ ที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีการกระจายรายได้และพัฒนาอย่างเท่าเทียม มีระบบนิเวศที่ดีมีความมั่นคงและยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาวของประเทศคือ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

๓. การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒

สศช. ได้นำความคิดเห็นจากการประชุมประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ของ สศช. มาประมวลและยกร่างแนวคิดยุทธศาสตร์และนำเสนอ ต่อคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ และคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งที่ประชุมได้เห็นชอบให้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

๓.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ พัฒนาคคนทุกช่วงวัย เพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพ เพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

๓.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ เพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทั้งถึงและเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพ สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนา ระบบยุติธรรมชุมชน การเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจน และความเหลื่อมล้ำจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๓.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
 ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลังโดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบ เพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่มูลค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุนเพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐาน การเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและ นวัตกรรม รวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัล ภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่ โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร และอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจการเงิน ธุรกิจการจัดประชุม และนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น ทั้งนี้โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยง การผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุง กฎระเบียบ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปฐมบท ของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ ชาติในระยะยาว

๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
 มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษการจัดการขยะลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจกลดร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงานเพื่อปรับตัว ไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับ ความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่อง จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างยั่งยืน

๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศ สามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- ๑) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม
- ๒) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติและสร้างความเชื่อมั่น

ในกระบวนการยุติธรรม

- ๓) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่
- ๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนา

ความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง

- ๕) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลก เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติภัยก่อการร้าย
- ๖) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศเทคโนโลยีและไซเบอร์
- ๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้องรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
- ๘) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการ
- ๙) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายในและความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ
- ๑๐) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ
- ๑๑) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบ การติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม รวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐ ผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงิน การคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๗

๓.๗ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนากายภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมือง การเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

๓.๘ ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ในมิติต่าง ๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป นำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้า โดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางและก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

๓.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาส และข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษาฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองนำอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงโดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- ๑) การพัฒนาภาค
- ๒) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค
- ๓) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก
- ๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนา

คลังเตอร์อุตสาหกรรมและบริการ ที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

๓.๑๐ ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพัน และพันธกรณี ตลอดจนมาตรฐานต่าง ๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่น ๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อม ในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐาน ของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัย และพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

๓.๑.๔ ยุทธศาสตร์และนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาล

๑. ยุทธศาสตร์หลัก

- ๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- ๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
- ๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- ๕) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

และสังคม

- ๖) ยุทธศาสตร์และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๗) ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในการใช้บริการอย่างแท้จริง
 - ๘) ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคตให้ทัดเทียมอาเซียนและประชาคมโลก
 - ๙) ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

๒. การจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ

- ๑) การสร้างความโปร่งใสและสมานฉันท์
- ๒) การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๓) การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์
- ๔) การป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
- ๕) การจัดการปัญหาที่ดินทำกิน
- ๖) การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ
- ๗) การพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ
- ๘) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
- ๙) การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 - ๑๐) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ
 - ๑๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
 - ๑๒) การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา
 - ๑๓) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัย
 - ๑๔) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
 - ๑๕) การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ๑๖) การบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย
 - ๑๗) การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓) ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ ตามนโยบายของ คสช.

- ๑) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน
- ๒) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
- ๓) กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
- ๔) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทางตรงและทางอ้อม
- ๕) รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
- ๖) มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
- ๗) เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
- ๘) มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
- ๙) มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- ๑๐) รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี
- ๑๑) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลสมีความละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา
- ๑๒) คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและต่อชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

๓.๑.๕ นโยบายหรือยุทธศาสตร์ประชารัฐ

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายหรือยุทธศาสตร์ประชารัฐขึ้น เพื่อเป็นแนวนโยบายในการสร้างความสามัคคี รวมถึงของทุกคนในสังคมไทยโดยไม่แยกฝักแยกฝ่ายและไม่กันใครออกไปจากสังคม อีกทั้งยังเป็นสำนึกและหน้าที่ที่คนไทยทุกคนจะต้องร่วมมือกันในการปกป้องแผ่นดินแม่จากภัยอันตรายทั้งปวง และร่วมกันพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงและยั่งยืน ประสานพลังการสร้างชาติที่ต้องเติบโตแบบเศรษฐกิจฐานรากเพื่อให้เกิดความยั่งยืน นโยบายหรือยุทธศาสตร์ประชารัฐ จึงมีแนวคิดในเรื่องของความร่วมมือร่วมใจของรัฐและประชาสังคม เพื่อร่วมแก้ปัญหาเศรษฐกิจและขับเคลื่อนการพัฒนาชาติทุกมิติที่เกิดขึ้นเพราะว่า ประชากรรัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนในการพัฒนาประเทศที่มีรูปแบบเครือข่ายโยงใยสัมพันธ์กัน เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเป็นแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินยุคปัจจุบันที่เกิดจากการหล่อหลอมรวมพลังของคนไทยทุกคนทุกหมู่เหล่า เห็นได้จากเพลงชาติไทยซึ่งมีใจความว่า “ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทยเป็นประชารัฐไผทของไทยทุกส่วนอยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวลด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี....”

๓.๑.๖ แนวคิด “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

๑. แนวคิด “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นคำที่ประชาชนชาวไทยได้ยินกันมาอย่างต่อเนื่องตลอด ๒๐ ปีที่ผ่านมา ซึ่งหลายภาคส่วน ทั้งภาคประชาชน ภาคราชการ และภาคเอกชน ต่างพยายามน้อมนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันและประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานในองค์กร

๒. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร

เมื่อปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงถูกนำมาไปปฏิบัติอย่างแพร่หลาย ทำให้ความหมายและรูปแบบการปฏิบัติเริ่มหลากหลายและเบี่ยงเบน ไปจากกรอบแนวคิดหลัก วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้มีพระบรมราชวินิจฉัยและพระกรุณาปรับปรุงแก้ไขพระราชทานบทความเรื่อง “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิในทางเศรษฐกิจและสาขาอื่นๆ มาร่วมกันประมวลและกลั่นกรองพระราชดำรัสเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของสำนักงานฯ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชน โดยทั่วไป โดยมีความว่า “เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชน ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศ ให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวัง อย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการ ทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน มีความเพียรพยายามมีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี” “**เศรษฐกิจพอเพียง**” ไม่จำเป็นต้องต่อต้านกระแสโลกาภิวัตน์หรือสิ่งทันสมัยต่าง ๆ ทุกคนในสังคมสามารถนำไปใช้ได้ แต่มักถูกเข้าใจผิดว่าเป็นการใช้ง่ายอย่างขี้เหนียว การห้ามเป็นหนี้ การยอมรับสภาพ หรือการไม่ชวนขวยหาสิ่งใด ความหมายที่ลึกซึ้งของเศรษฐกิจพอเพียง คือ การคำนึงถึงความพอประมาณ คือ ให้ทำอะไรด้วยความพอดีไม่มาก หรือน้อยเกินไป และต้องไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ดำเนินชีวิตให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริงเปรียบเสมือนการสร้างเสาเข็มสร้างฐานให้แข็งแรงมั่นคงไม่ว่าอายุใด ๆ เข้ามา หรือจะต่อเติมสร้างเพิ่มในภายหลังบ้านก็จะยังคงยืนหยัดอยู่ได้

๓. พระบรมราโชวาทเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้พระราชทานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้คนไทยครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๗ ดังพระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ ความว่า “การพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือ ความพอมี พอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและใช้อุปกรณ์ที่ประหยัด แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อพื้นฐานมั่นคงพร้อมพอควรและปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญและฐานะเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป หากมุ่งแต่จะสร้างความเจริญ ยกเศรษฐกิจขั้นให้รวดเร็วแต่ประการเดียว โดยไม่ให้แผนปฏิบัติการสัมพันธ์กับสภาวะของประเทศและของประชาชนโดยสอดคล้องด้วย ก็จะเกิดความไม่สมดุล ในเรื่องต่าง ๆ ขึ้น ซึ่งอาจกลายเป็นความยุ่งยากล้มเหลวได้ในที่สุด ดังเห็นได้ที่อารยประเทศหลายประเทศกำลังประสบปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงอยู่ในเวลานี้” หากพิจารณาพระบรมราโชวาทให้ดีจะเห็นว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงมีความเป็นห่วงประเทศชาติเป็นอย่างมาก เนื่องจากช่วงเวลานั้นเป็นช่วงที่ประชาธิปไตยกำลังเบ่งบาน เนื่องจากเป็นช่วงหลังเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ ไม่นานนัก อีกทั้งเป็นช่วงที่ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓

ซึ่งเน้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้โตแบบก้าวกระโดด พัฒนาอุตสาหกรรมแทนการนำเข้า ประเทศมีหนี้มากเพราะต้องกู้เงินจากต่างประเทศ ซึ่งในการชำระหนี้คืนนั้นก็โดยวิธีส่งออกสินค้าเกษตร จึงทำให้ต้องเพิ่มการผลิตสินค้าเกษตรเป็นผลให้ต้องลดพื้นที่ปลูกป่าและปลูกพืชเศรษฐกิจแทนพระองค์ จึงพระราชทานหลักปรัชญานี้ให้คนไทยเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและเป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างเป็นไม่ก้าวกระโดดอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท และในปี พ.ศ.๒๕๑๗ ปีเดียวกันนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ยังได้พระราชทานแนวพระราชดำริ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงอีกครั้งหนึ่งไว้อย่างกระชับชัดเจนดังพระราชดำรัสที่พระราชทานแก่คณะบุคคลในโอกาสเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ถวายพระพร ชัยมงคลเนื่องในโอกาสวันเฉลิม พระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา พระราชวังดุสิต วันพุธที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ ความว่า “คนอื่นจะว่าอะไรก็ช่างเขา จะว่าเมืองไทยล้ำสมัย ว่าเมืองไทยเขยว้าเมืองไทยไม่มีสิ่งสมัยใหม่ แต่เราอยู่พออยู่พอกิน และขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะทำให้เมืองไทย พออยู่พอกิน มีความสงบ และทำงาน ตั้งจิตอธิษฐานตั้งปณิธานในทางนี้ที่จะให้เมืองไทยอยู่แบบพออยู่พอกิน ไม่ใช่ว่าจะรุ่งเรืองอย่างยอด แต่ว่ามีพอกิน มีความสงบ เปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ถ้าเรารักษาความพอกินนี้ได้เราก็จะยอดยิ่งยวดได้ ประเทศต่าง ๆ ในโลกนี้ กำลังตก กำลังแย่ กำลังยุ่งเพราะแสวงหาความยิ่งยวด ทั้งในอำนาจทั้งในความก้าวหน้า ทางเศรษฐกิจ ทางอุตสาหกรรม ทางลัทธิ ฉะนั้นถ้าทุกท่านซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีความคิดเหมือนกัน ช่วยกันรักษาส่วนรวมให้อยู่ดี กินดีพอสมควร ขอย้ำ พอควร พออยู่ พอกิน มีความสงบ ไม่ให้คนอื่นมาแย่ง คุณสมบัตินี้จากเราไปได้ ก็จะเป็นของขวัญวันเกิดที่ถาวรที่จะมีคุณค่าอยู่ตลอดกาล” พระราชดำรัสนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ ทรงเน้นถึงพอควร พออยู่ พอกิน มีความสงบ ซึ่งกระชับแต่มีความหมายชัดเจน คนไทยส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเลยทำให้ขาดความสนใจ จนเมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๐ ประเทศไทยได้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจอย่างหนัก พนักงานถูกปลดเป็นจำนวนมาก ค่าเงินบาทถูกลดค่าลงอย่างมากผู้ประกอบการล้มละลายจำนวนมาก ช่วงเวลานั้นเองพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ ได้พระราชทานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอีกครั้งหนึ่งดังพระราชดำรัสพระราชทานแก่คณะบุคคลต่าง ๆ ที่เข้าเฝ้าฯ ถวายชัยมงคล เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดาฯ พระราชวังดุสิต วันพฤหัสบดีที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ ความว่า “ความจริงเคยพูดเสมอในที่ประชุมอย่างนี้ว่า การจะเป็นเสือนั้นไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่เรามีเศรษฐกิจแบบพอมีพอกิน นั้นหมายความว่าอุ้มชูตัวเองได้ให้มีพอกเพียงพอกับตัวเอง อันนี้ก็เคยบอกว่าความพอเพียงนี้ไม่ได้หมายความว่าทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัวเอง จะต้องทอผ้าใส่เอง อย่างนั้นมันเกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอ จะต้องมีความพอเพียงพอสมควร บางสิ่งบางอย่างที่ผลิตได้มากกว่าความต้องการก็ขายได้ แต่ขายที่ไม่ห่างไกลเท่าไร ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก อย่างนี้ท่านนักเศรษฐกิจต่าง ๆ ก็มาบอกว่าล้ำสมัยจริงอาจจะล้ำสมัย คนอื่นเขาต้องมีการเศรษฐกิจที่ต้องมีการแลกเปลี่ยน เรียกว่า เป็นเศรษฐกิจการค้าไม่ใช่เศรษฐกิจความพอเพียง เลยรู้สึกว่ามีเหตุรา แต่เมืองไทยเป็นประเทศที่มีบุญอยู่ว่า ผลิตให้พอเพียงได้” ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จึงได้ถูกนำมาปฏิบัติอย่างจริงจัง จนปัญหาภาวะวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศเริ่มคลี่คลาย นับว่าหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ ช่วยให้พสกนิกรสามารถผ่านพ้นวิกฤตเศรษฐกิจครั้งนั้นไปได้ และปัจจุบันแนวคิดของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ถูกนำมาใช้อย่างต่อเนื่องและกว้างขวางมากขึ้นทั้งภาคเอกชนและหน่วยงานต่าง ๆ ดังจะเห็นจากผลลัพธ์ของหลายต่อหลายท่านที่ปฏิบัติตามและพบทางออกของชีวิตที่พึ่งพาตนเองได้ และมีความสุขอย่างแท้จริง

๔. คำนิยาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีหลักง่ายๆ คือประกอบด้วยคุณลักษณะ ๓ ประการ และเงื่อนไข ๒ เงื่อนไข ดังนี้

ห่วงที่ ๑ ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภค ที่อยู่ในระดับพอประมาณ

ห่วงที่ ๒ ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัย ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

ห่วงที่ ๓ ภูมิคุ้มกัน หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีเงื่อนไขของการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียง ๒ ประการ ดังนี้

เงื่อนไข ๑ เงื่อนไขความรู้ องค์ประกอบในการทำงานทุกอย่างต้องเริ่มต้นจากความรู้ ซึ่งต้องรู้ลึก รู้กว้าง และสามารถวิเคราะห์การต่าง ๆ นั้นมาวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบและระมัดระวัง เพราะหากไม่มีความรู้ การนำไปปฏิบัติอาจมีปัญหา

เงื่อนไข ๒ เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้าง ประกอบด้วย มีความตระหนัก ในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

๓.๑.๗ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) ฉบับทบทวนใหม่ (รอบปี พ.ศ. ๒๕๖๐)

๑. วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ (ประกอบด้วย จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี และสุพรรณบุรี)

“แหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน พัฒนาการค้าผ่านแดนและการท่องเที่ยวทวารวดี”

๒. พันธกิจ

- ๑) ศึกษา คำนวณ วิจัยเพื่อนำไปใช้พัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดและการท่องเที่ยว
- ๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถรองรับการผลิต การแปรรูปและการท่องเที่ยว
- ๓) จัดหาและพัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอต่อการผลิต แปรรูป และการท่องเที่ยว
- ๔) ผลิต แปรรูปสินค้าเกษตรและการบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งภายในและต่างประเทศ
- ๕) แสวงหาตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ ตลอดจนเสริมสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศ บริโภคสินค้าที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน	ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์ม/โรงงาน ที่ได้รับการตรวจจากกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนแปลงฟาร์ม ต่อปี	๑. พัฒนากลไกในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน ๒. เสริมสร้างศักยภาพด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์สินค้าการเกษตร ๓. ส่งเสริม สนับสนุนการนำนวัตกรรมมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
เพิ่มรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๑๐ หรือจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐/ปี (เฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง)	<ol style="list-style-type: none"> พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว พัฒนาปัจจัยพื้นฐานสินค้าบริการอย่างมีคุณภาพ พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเสริมสร้างความปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการค้าชายแดนและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
รายได้จากการค้าผ่านแดนเพิ่มขึ้น	รายได้จากการค้าผ่านแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐/ปี (เฉลี่ย ๔ ปีย้อนหลัง) (ไม่รวมการนำเข้าก๊าซธรรมชาติ)	<ol style="list-style-type: none"> สนับสนุนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ส่งเสริมพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการค้าชายแดน พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการค้าชายแดน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
เกษตรกรมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น	เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นพ้นจากเส้นแบ่งความยากจนที่รัฐบาลกำหนด ๓๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี	<ol style="list-style-type: none"> สร้างแรงจูงใจในการปรับปรุงพัฒนาการผลิตที่ปลอดภัยกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริม สนับสนุนในการเข้าถึงแหล่งทุนและโอกาสในการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำ

๔. ทิศทางการพัฒนาที่สำคัญรายจังหวัด

๑) จังหวัดกาญจนบุรี

- ๑.๑ ฐานผลิตสินค้าเกษตรและแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
- ๑.๒ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ๑.๓ ยกระดับการค้าชายแดนให้เป็นระดับสากล และพัฒนาโลจิสติกส์รองรับเชื่อมโยง
- ๑.๔ จัดระเบียบแรงงานต่างด้าว
- ๑.๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะป่าไม้

โครงการทวาย

๒) จังหวัดราชบุรี

- ๒.๑ ฐานผลิตสินค้าเกษตรและแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
- ๒.๒ พัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (สินค้าหัตถกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น)
- ๒.๓ คลัสเตอร์อุตสาหกรรมต่อตัวถังรถยนต์
- ๒.๔ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๓) จังหวัดนครปฐม

- ๓.๑ ฐานผลิตสินค้าเกษตรและแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
- ๓.๒ ควบคุมการใช้ที่ดิน และวางโครงสร้างพื้นฐานให้ทันต่อการพัฒนา
- ๓.๓ พัฒนาคุณภาพแหล่งน้ำ
- ๓.๔ เพิ่มประสิทธิภาพระบบขนส่งและโลจิสติกส์
- ๓.๕ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๔) จังหวัดสุพรรณบุรี

- ๔.๑ รักษาพื้นที่เกษตร/พื้นที่ดิน
- ๔.๒ ฐานผลิตสินค้าเกษตรและแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
- ๔.๓ แก้ไขปัญหาความยากจน เนื่องจากยังมีสัดส่วนคนจนสูงกว่าระดับประเทศ

๓.๑.๘ แผนพัฒนาจังหวัดราชบุรี พ.ศ. ๒๕๕๗ -๒๕๖๐ (ฉบับทบทวน) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙

๑) วิสัยทัศน์

“ผู้นำเกษตรปลอดภัย มุ่งให้เป็นเมืองน่าอยู่ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์”

๒) พันธกิจ

๑. ดำเนินการยกระดับการผลิตสินค้าการเกษตรให้ได้มาตรฐานสินค้าให้เป็นสินค้ามีคุณภาพปลอดภัย และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด
๒. พัฒนาครอบครัวและชุมชนให้เข้มแข็ง สร้างวินัยทางสังคม ตลอดจนการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเป็นเมืองที่น่าอยู่
๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ยกระดับมาตรฐานการบริการ ตลอดจนพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์เพื่อการสร้างรายได้

๓) เป้าประสงค์โดยรวม

๑. เพิ่มประสิทธิภาพระบบการผลิตจากภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวบริการ และเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๒. คุณภาพชีวิตของประชาชนสูงขึ้น
๓. มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

๔) แนวทางการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์

(๑) ผู้นำเกษตรปลอดภัย มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- ๑.๑ ใช้แนวทางใช้ศักยภาพของพื้นที่พัฒนาเมืองราชบุรี เป็นเมืองเกษตรสีเขียวผลิตตามกระบวนการที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน (GAP และอินทรีย์)
- ๑.๒ ใช้ศักยภาพของตลาดกลาง และระบบขนส่งเกิดเป็น Hub ศูนย์กระจายสินค้าในราชบุรี
- ๑.๓ ใช้แนวทางเมืองเกษตรสีเขียวลดต้นทุนการผลิต ลดการใช้สารเคมีในกระบวนการผลิต โดยใช้สารชีวภัณฑ์ในกิจกรรมด้านการเกษตรมากขึ้น
- ๑.๔ ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการผลิตและการตลาด
- ๑.๕ ใช้ข้อมูลทางวิชาการเพื่อวางแผนการผลิต วางแผนการใช้น้ำ และหาแนวทางการป้องกันโรคให้กับเกษตรกร
- ๑.๖ ใช้ตลาดเป็นตัวกระจายสินค้า สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร
- ๑.๗ ใช้พื้นที่ชายแดน และเขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นช่องทางทางการตลาด เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร
- ๑.๘ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร
- ๑.๙ ผลักดันวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ธุรกิจรายย่อย SMEs ให้เป็นตัวขับเคลื่อนหลักในการพัฒนาด้านการเกษตรของจังหวัด

(๒) มุ่งให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- ๒.๑ ส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาให้มีความเข้มแข็ง
- ๒.๒ การลดความเสี่ยงและอำนวยความสะดวกในการคมนาคม
- ๒.๓ ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติแบบยั่งยืนและมีส่วนร่วม
- ๒.๔ ส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานทดแทน (พลังงานสะอาด)
- ๒.๕ สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒.๖ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนสามารถบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมได้ด้วยตนเองและยั่งยืน
- ๒.๗ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม
- ๒.๘ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดการตนเองในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบจากการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน
- ๒.๙ ส่งเสริมภูมิปัญญาผู้สูงอายุให้มีบทบาทในการพัฒนา ฯ
- ๒.๑๐ ส่งเสริมป้องกันโรคติดต่อจากการสู่ประชาคมอาเซียน
- ๒.๑๑ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการเข้าสู่ AEC สู่อุตสาหกรรมในทุกระดับ
- ๒.๑๒ สนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในชุมชน
- ๒.๑๓ ผลักดันให้เกิด “วาระราชบุรี” (ธรรมนูญราชบุรี) เพื่อให้เมืองราชบุรีน่าอยู่
- ๒.๑๔ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนารายได้ครัวเรือน

(๓) พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

๓.๑ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์จังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสร้างแรงดึงดูดจากนักท่องเที่ยว

๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมราชบุรีเมืองแห่งศิลปะและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๓.๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐานสากล

๓.๔ พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

๓.๕ พัฒนากลไกการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๓.๖ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและระบบรักษาความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

๕) เป้าประสงค์รวม ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน ปี ๒๕๕๖	เป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. เพิ่มประสิทธิภาพระบบการผลิตจากภาคเกษตรกรรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ	๑. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัยเพิ่มขึ้น ๑.๑ ด้านพืช (พืชอาหาร) ๑.๒ ด้านประมง (สัตว์น้ำจืด) ๑.๓ ด้านปศุสัตว์(สุกร)	แปลง/ฟาร์ม ๓๐๐ ๓๐๐ ๓๐๒	ร้อยละ ๖ ๖ ๖	ร้อยละ ๗ ๗ ๗	ร้อยละ ๘ ๘ ๘	ร้อยละ ๙ ๙ ๙
	๒. มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีของภาคเกษตรกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒๕ (จากข้อมูลเฉลี่ย ๕ ปีย้อนหลัง)	๑๙,๑๗๐ ล้านบาท	ร้อยละ ๐.๒๕	ร้อยละ ๐.๕๐	ร้อยละ ๐.๗๕	ร้อยละ ๑
๒. คุณภาพชีวิตของประชาชนสูงขึ้น	๑. รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ ต่อคนต่อปี	๖๔,๕๖๐ บาท	๗๔,๒๔๔ บาท	๘๓,๙๒๘ บาท	๙๓,๖๑๒ บาท	๑๐๓,๒๙๖ บาท
	๒. สัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี	ร้อยละ ๒๔.๐๘	ร้อยละ ๒๕.๕๐	ร้อยละ ๒๖.๕๐	ร้อยละ ๒๗.๕๐	ร้อยละ ๒๘.๕๐
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ	๑. พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นจากพื้นที่ป่าเดิม	๕๐๐ ไร่/ปี (ไร่ละ ๒๐๐ ต้นรวม ๑๐๐,๐๐๐ ต้น/ปี)	๕๐๐ ไร่/ปี	๕๐๐ ไร่/ปี	๕๐๐ ไร่/ปี	๕๐๐ ไร่/ปี

๖) ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

(๑) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาลินค้าเกษตรปลอดภัยเพื่อเพิ่มมูลค่าการผลิต

ในส่วนการพัฒนาสินค้าเกษตรมีเป้าประสงค์หลักคือ พัฒนาผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัยต่อผู้บริโภค สร้างมูลค่าต่อหน่วยเพิ่มขึ้น ดังนั้นการพัฒนาจึงมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

การพัฒนาเชิงรุก : ให้ความสำคัญในการยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรจังหวัดราชบุรี ให้ได้มาตรฐาน ใช้ศักยภาพของตลาดกลาง และระบบขนส่งให้เกิดเป็น Hub ศูนย์กระจายสินค้าในราชบุรี

การพัฒนาในเชิงการแก้ไขข้อจำกัด : ดำเนินการในแนวทางเมืองเกษตรสีเขียวที่จะลดต้นทุนการผลิต ส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์ในกิจกรรม ด้านการเกษตร แทนการใช้สารเคมีในกระบวนการผลิต การสร้างการรวมกลุ่มของเกษตรกรในลักษณะเครือข่าย วิสาหกิจชุมชน ระบบสหกรณ์ และ SMEs ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการผลิต การตลาด และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้า

การพัฒนาในเชิงป้องกันปัญหา : ส่งเสริมการจัดระบบการจัดเก็บข้อมูลทางวิชาการ เพื่อวางแผนการผลิตและการตลาดที่เป็นระบบ สอดคล้องกับความต้องการสินค้าและสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ การวางแผนการใช้น้ำเพื่อการผลิต ตลอดจนหาแนวทางการป้องกันโรคให้กับเกษตรกร

การพัฒนาในเชิงรับ : ใช้ศักยภาพพื้นที่ชายแดนในการพัฒนาช่องทางการตลาด เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร ตลอดจนส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงเกษตรเพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรอีกทางหนึ่ง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบน้ำเพื่อการผลิต
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการใช้นวัตกรรมเพื่อลดต้นทุนการผลิต
๓. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรด้วยกระบวนการที่ปลอดภัย และได้การรับรองมาตรฐาน เพื่อเพิ่มมูลค่าและความเชื่อมั่นในสินค้าเกษตรปลอดภัย
๔. พัฒนาเครือข่ายและสร้างความเข้มแข็งหน่วยการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร
๕. พัฒนาระบบเก็บรวบรวมข้อมูลการผลิตและการตลาดแบบบูรณาการ
๖. ขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้าทั้งในและต่างประเทศ และพัฒนาเป็นศูนย์กระจายสินค้า

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน ปี ๒๕๕๖	เป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. ผลผลิตทางการเกษตรต่อหน่วยเพิ่มขึ้นและได้รับการรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัย	๑. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัยเพิ่มขึ้น	แปลง/ฟาร์ม	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
	๑.๑ ด้านพืช (พืชอาหาร)	๓๐๐	๖	๗	๘	๙
	๑.๒ ด้านประมง สัตว์น้ำจืด	๓๐๐	๖	๗	๘	๙
	๑.๓ ด้านปศุสัตว์	๓๐๒	๖	๗	๘	๙

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน ปี ๒๕๕๖	เป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
	๒. ร้อยละของจำนวน แปลง/ฟาร์ม ที่ผ่าน การประเมินความพร้อม ต่อการเข้าสู่อาหาร ปลอดภัยเพิ่มขึ้น ๒.๑ ด้านพืช (พืชอาหาร) ๒.๒ ด้านประมง (สัตว์น้ำจืด)	แปลง/ฟาร์ม ๓๐๐ ๑๐๐	ร้อยละ ๖ ๖	ร้อยละ ๗ ๗	ร้อยละ ๘ ๘	ร้อยละ ๙ ๙
	๓. ร้อยละของวิสาหกิจ ชุมชนของจังหวัดราชบุรี ที่มีการประเมินศักยภาพ ในระดับดี เพิ่มขึ้น (ปี ๒๕๕๖ อยู่ในระดับดี ๑๓๐ แห่ง)	๑๓๐ แห่ง	๒๐ แห่ง	๒๕ แห่ง	๓๐ แห่ง	๓๐ แห่ง
	๔. มูลค่าเพิ่ม ณ ราคา ประจำปีของภาค เกษตรกรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒๕ (จากข้อมูลเฉลี่ย ๕ ปี ย้อนหลัง)	๑๙,๑๗๐ ล้านบาท	ร้อยละ ๐.๒๕	ร้อยละ ๐.๕๐	ร้อยละ ๐.๗๕	ร้อยละ ๑

**(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าผลผลิต
เชิงสร้างสรรค์**

การพัฒนาการท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าผลผลิตเชิงสร้างสรรค์ มีเป้าประสงค์ที่สำคัญ คือ การเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดราชบุรี ประกอบกับจังหวัดราชบุรีมีผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้า OTOP ซึ่งมีมูลค่าการจำหน่ายประมาณ ๕,๗๖๒ ล้านบาท และหากจะพัฒนาเข้าสู่ช่องทางการตลาด การท่องเที่ยว สามารถเพิ่มรายได้ให้กับจังหวัดเพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

การพัฒนาเชิงรุก : ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์และแหล่งท่องเที่ยวของ จังหวัด ซึ่งมีอย่างหลากหลายทั้งแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวโบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตร แหล่งท่องเที่ยวเชิงสันตนาการให้เป็นที่รู้จักเพื่อสร้างความสนใจจากนักท่องเที่ยว การจัดกิจกรรม ราชบุรีเมืองแห่งศิลปะ ตลอดจนสนับสนุนและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้า OTOP เพื่อขยายช่องทางสู่ การตลาด การท่องเที่ยว

การพัฒนาในเชิงการแก้ไข : ดำเนินการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้คงสภาพ ความสมบูรณ์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้มีความพร้อม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพการบริการด้านการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานเป็นที่ประทับใจ

การพัฒนาในเชิงรับ : ดำเนินการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและระบบรักษาความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐาน

การพัฒนาในเชิงป้องกันปัญหา : พัฒนากลไกการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและระบบรักษาความปลอดภัย ด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
๓. พัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วม
๔. พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้า OTOP เข้าสู่ตลาดการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์และแหล่งท่องเที่ยวจังหวัด

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน ปี ๒๕๕๖	เป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. สินค้าที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ได้รับการสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจมากขึ้น ๒. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	๑. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี (ปี ๕๕ รายได้จากการท่องเที่ยว ๑,๕๑๐.๒๐ ล้านบาท)	ร้อยละ ๕ (๑,๕๘๕ ล้านบาท)	ร้อยละ ๕ (๑,๖๖๔)	ร้อยละ ๖ (๑,๗๖๐)	ร้อยละ ๗ (๑,๘๘๐)	ร้อยละ ๘ (๒,๐๓๕)
	๒. รายได้จากการจำหน่ายสินค้าชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔ ต่อปี (ใช้ข้อมูลค่าเฉลี่ย ๓ ปี ย้อนหลัง)	(๔,๗๐๐ ล้านบาท/ปี)	ร้อยละ ๔ (๔,๘๘๘)	ร้อยละ ๔ (๕,๐๘๐)	ร้อยละ ๔ (๕,๒๘๕)	ร้อยละ ๔ (๕,๔๙๕)
	๓. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗ (จากค่าเฉลี่ย ๔ ปี ย้อนหลัง)	ร้อยละ ๗ (๗๑,๐๐๐)	ร้อยละ ๗	ร้อยละ ๗	ร้อยละ ๗	ร้อยละ ๗

(๓) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาสังคมคุณธรรมและชุมชนเข้มแข็ง

การพัฒนาเชิงรุก : จังหวัดราชบุรีเป็นจังหวัดที่มีวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาที่โดดเด่น เช่น วัฒนธรรม ๘ ชนเผ่า ในด้านการบริการยังเป็นศูนย์บริการทางสังคมขั้นพื้นฐานระดับภูมิภาค และเป็นพื้นที่เชื่อมต่อด้านคมนาคม ภาคใต้ ภาคกลาง จากศักยภาพที่เป็นจุดแข็งและโอกาสในการพัฒนาดังกล่าว จังหวัดราชบุรีจะส่งเสริมการใช้กิจกรรมทางศาสนาเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมประเพณี และการแปลงภูมิปัญญาให้เป็นทุนในการพัฒนา เพื่อการสร้างและยกระดับสังคมคุณธรรมและชุมชนให้เข้มแข็ง สำหรับการพัฒนาด้านกายภาพและการจัดการความสะอาดทางสังคม โดยการดำเนินการลดความเสี่ยง การสร้างวินัยและการอำนวยความสะดวกในการคมนาคม

การพัฒนาในเชิงการแก้ไข : จังหวัดราชบุรียังมีสถิติด้านอาชญากรรมที่ยังเป็นจุดอ่อนต่อการพัฒนา ทั้งด้านยาเสพติด การลักขโมย ซึ่งเป็นปัญหาที่เชื่อมโยงกับกลุ่มเยาวชนและการศึกษา ดังนั้นการแก้ไขนอกจากภาครัฐการเข้าดาเนินการแล้ว ยังให้ความสำคัญในเรื่องการร่วมรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งในภาคองค์กรภาคเอกชน ผู้ประกอบการ เยาวชนและประชาชนทั่วไป

การพัฒนาในเชิงรับ : ในปัจจุบันกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เทคโนโลยี วัฒนธรรม การปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และการที่ประเทศไทยกำลังเข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงอายุ ปัจจัยภายนอกเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อสังคม ชุมชนและประชาชนโดยทั่วไป การพัฒนาในเชิงการรักษาภาวะที่จะมีให้ปัจจัยจากภายนอกส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน จึงเป็นการพัฒนาในแนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันโดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เช่น ส่งเสริมการใช้แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสนับสนุนและพัฒนาในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อการเสริมรายได้ทางเศรษฐกิจ การสนับสนุนในด้านการป้องกันโรคติดต่อ ตลอดจนเสริมสร้างสุขภาพของประชาชน

การพัฒนาในเชิงป้องกันปัญหา : กลุ่มปัญหาทางสังคมของจังหวัดราชบุรีที่สำคัญ เช่น ปัญหายาเสพติดและอาชญากรรม ภาวะการณสังคมผู้สูงอายุ ปัญหาด้านรายได้ ปัญหาการขาดวินัยทางสังคม ในขณะที่เดียวกันจังหวัดราชบุรีมีต้นทุนทางสังคมที่สำคัญและเป็นจุดแข็งที่สำคัญในการพัฒนา คือ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาที่หลากหลาย เช่น ภูมิปัญญาด้านศิลปะ มีต้นทุนที่เป็นศูนย์กลางของการบริการทางสังคมในภูมิภาค ดังนั้น ในการป้องกันมิให้ปัญหาดังกล่าวขยายออกไป จนเกิดผลกระทบกับการพัฒนา จึงกำหนดแนวทางดำเนินการโดยการสร้างความรู้ ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ทั้งระดับเยาวชน ประชาชนและชุมชน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอ สถานศึกษา และส่วนราชการระดับจังหวัด

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อยกระดับสังคม คุณธรรมและชุมชนเข้มแข็ง
๒. การลดความเสี่ยง การสร้างวินัยและส่งเสริมความปลอดภัยในการคมนาคม
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม การแก้ไขปัญหายาเสพติดและเพิ่มความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สิน
๔. ส่งเสริมการดำรงชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอาชีพ
๕. ยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาทัศนคติเยาวชนในทิศทางที่เหมาะสม

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน ปี ๒๕๕๖	เป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. คุณภาพชีวิต ของประชาชนสูงขึ้น	๑. รายได้ครัวเรือน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ ต่อปี	๖๔,๕๖๐ บาท	๗๔,๒๔๔ บาท	๘๓,๙๒๘ บาท	๙๓,๖๑๒ บาท	๑๐๓,๒๙๖ บาท
๒. นักเรียนมีระดับ การศึกษาที่มี คุณภาพมากขึ้น	๒. สัดส่วนผู้อยู่ในระบบ ประกันสังคมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี	ร้อยละ ๒๔.๐๘	ร้อยละ ๒๕.๕๐	ร้อยละ ๒๖.๕๐	ร้อยละ ๒๗.๕๐	ร้อยละ ๒๘.๕๐

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน ปี ๒๕๕๖	เป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๓. คณะกรรมการ หมู่บ้าน / ผู้นำชุมชน มีบทบาทในการสร้าง ความเข้มแข็งชุมชน มากขึ้น	๓. ค่าเฉลี่ยของคะแนน O-net ม.๓ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี	ร้อยละ ๔๖.๓๖	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓
	๔. ร้อยละของครัวเรือนที่ เข้าถึงระบบประปาเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี	๓๗,๖๒๖ ครัวเรือน	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒
	๕. หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง ปลอดภัยเสถียรให้ได้ ร้อยละ ๙๐ ของจำนวน หมู่บ้าน/ชุมชน ทั้งหมด ๑,๐๔๐ แห่ง (๙๗๕ หมู่บ้าน ๖๕ ชุมชน)	๑๘๘ แห่ง	๑๘๗ แห่ง	๑๘๗ แห่ง	๑๘๗ แห่ง	๑๘๗ แห่ง
	๖. การจัดตั้งศูนย์ ประสานงานรักษา ความปลอดภัยประจำ ท้องถิ่น (ศปถ.) ตำบลละ ๑ แห่ง รวม ๑๑๑ แห่ง	๙๓ แห่ง	๖ แห่ง	๖ แห่ง	๖ แห่ง	๖ แห่ง
	๗. จำนวนหมู่บ้าน มีความเข้มแข็งทุกหมู่บ้าน (จำนวนหมู่บ้านเข้มแข็ง ๒๔๔ หมู่บ้าน)	๘๔ หมู่บ้าน	๑๖๑ หมู่บ้าน	๑๖๒ หมู่บ้าน	๑๖๒ หมู่บ้าน	๑๖๒ หมู่บ้าน

(๔) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาความอุดมสมบูรณ์และคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่

การพัฒนาเชิงรุก : พัฒนาระบบการป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่าและปัญหามลพิษ ส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานทดแทน (พลังงานสะอาด) การพัฒนาในเชิงการแก้ไข : ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติแบบยั่งยืนและมีส่วนร่วม

การพัฒนาในเชิงรับ : รณรงค์สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาในเชิงป้องกันปัญหา : สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนสามารถบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมได้ด้วยตนเองและยั่งยืน ให้ความสำคัญ กับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ เพิ่มพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียว ระบบเตือนภัย การบริหารจัดการน้ำ การจัดการปัญหาขยะมูลฝอยลดมลพิษทางน้ำทรัพยากรถูกใช้อย่างยั่งยืน รู้คุณค่า ปรับสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ให้เป็นเมืองน่าอยู่

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการพัฒนาาระบบป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า
๒. การฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. การบริหารจัดการปัญหาขยะมูลฝอยและลดมลพิษทางน้ำ
๔. การสร้างความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ปรับสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ให้เป็นเมืองน่าอยู่

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน ปี ๒๕๕๖	เป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ	๑. พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นจากพื้นที่ป่าเดิม (๑,๐๙๗,๓๖๘.๗๕ ไร่)	๕๐๐ ไร่/ปี (ไร่ละ ๒๐๐ ต้น รวม ๑๐๐,๐๐๐ ต้น/ปี)	๕๐๐ ไร่/ ปี	๕๐๐ ไร่/ ปี	๕๐๐ ไร่/ ปี	๕๐๐ ไร่/ ปี
	๒. พื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนเพิ่มขึ้น จำนวน ๒๐,๐๐๐ ต้น/ปี	๒๐,๐๐๐ ต้น/ปี	๒๐,๐๐๐ ต้น/ปี	๒๐,๐๐๐ ต้น/ปี	๒๐,๐๐๐ ต้น/ปี	๒๐,๐๐๐ ต้น/ปี
	๓. แหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุงอนุรักษ์และฟื้นฟูสามารถนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๑๙๗ แห่ง)	ร้อยละ ๘๐ (๑๙๗ แห่ง)	๘๐ (๑๙๗ แห่ง)	๘๐ (๑๙๗ แห่ง)	๘๐ (๑๙๗ แห่ง)	๘๐ (๑๙๗ แห่ง)
	๔. จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดการขยะด้วยการคัดแยก ลดการใช้และนำกลับมาใช้ประโยชน์ (๓R)	๑๒ แห่ง	๒๐ แห่ง	๓๐ แห่ง	๔๐ แห่ง	๕๐ แห่ง

(๕) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงของพื้นที่

ให้ความสำคัญในการเสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่สันติสุข การสร้างความสมานฉันท์และสร้างภูมิคุ้มกันในสังคมทุกระดับ ลดความเสี่ยงผลกระทบจากภัยคุกคาม

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๒. ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ชายแดน
๓. ส่งเสริมงานด้านมวลชน

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน ปี ๒๕๕๖	เป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. มีภัยคุกคามด้าน ความมั่นคงลดลง	๑. การจัดตั้งหมู่บ้าน อพย. เพิ่มขึ้น	๑๖๑ หมู่บ้าน	๖ หมู่บ้าน	๗ หมู่บ้าน	๘ หมู่บ้าน	๙ หมู่บ้าน
	๒. จำนวนมวลชน ด้านความมั่นคง เพิ่มขึ้น	หมู่บ้าน ที่เป็นแล้ว ๕๖๓ หมู่บ้าน	๕๐๐ คน	๕๐๐ คน	๕๐๐ คน	๕๐๐ คน

๓.๑.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี

๑) วิสัยทัศน์ (Vission)

“เมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจรุ่งเรือง คนและชุมชนเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี การศึกษาสาธารณสุขเด่น การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน”

๒) พันธกิจ (Mission)

- (๑) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- (๒) ส่งเสริมระบบการวางผังเมืองรวมจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่
- (๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่
- (๔) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสีย
- (๕) การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
- (๖) ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๗) สนับสนุนและเสริมสร้างความเข้มแข็งทุกภาคส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๘) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- (๙) ส่งเสริมพัฒนาระบบการศึกษา
- (๑๐) ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
- (๑๑) ส่งเสริมภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม
- (๑๒) ส่งเสริมการสาธารณสุข
- (๑๓) ส่งเสริมการศึกษา
- (๑๔) ส่งเสริมการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๑๕) การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- (๑๖) การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นและการบูรณาการการทำงานร่วมกัน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบการคมนาคม การจัดการขนส่ง ขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ
- พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภคและเกษตร ตลอดจนการป้องกันน้ำท่วมและภัยแล้ง
- พัฒนาการวางผังการใช้ที่ดินให้เป็นเมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- ส่งเสริมการกีฬา การศึกษาและการเรียนรู้
- ส่งเสริมการสาธารณสุข สวัสดิการสังคม สวัสดิการชุมชนและนันทนาการ
- ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
- ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชนเพื่อความเป็นพลเมือง
- การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- การวางแผน การประสานแผนและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่นและการค้าชายแดน
- การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การพาณิชย์และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตรและ

อุตสาหกรรม

- การพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบการกำจัดและการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
- พัฒนาระบบบำบัดน้ำเสีย
- การบริหารจัดการและอนุรักษ์พื้นที่พืชรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การจัดการมลพิษต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- การส่งเสริมและอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๓.๑.๑๐ ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากการรวมตัวของประเทศในอาเซียน ๑๐ ประเทศ ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน ซึ่งเป็นการรวมตัวในภูมิภาคเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองของประเทศสมาชิก ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม ส่งเสริมการมีเสถียรภาพ สันติภาพ และความมั่นคงของภูมิภาค ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และด้านการบริหาร ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกอบรมและการวิจัย ส่งเสริมความร่วมมือในด้านเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม การค้า การคมนาคม การสื่อสาร และการปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิต ส่งเสริมการมีหลักสูตรการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับภูมิภาคอื่น โดยแบ่งออกเป็น ๓ ด้านหลัก ได้แก่

๑. ด้านสังคมและวัฒนธรรม เพื่อให้ประชาชนแต่ละประเทศอยู่ร่วมกันภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทรมีความมั่นคงทางสังคม
๒. ด้านเศรษฐกิจ มุ่งให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจและการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน อันจะทำให้ภูมิภาค มีความเจริญมั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ
๓. ด้านการเมืองและความมั่นคง ซึ่งมุ่งให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

จากการที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะมีผลจริง ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ รัฐบาลได้กำหนด ดังนี้

๑) วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยเป็นสมาชิกที่เข้มแข็ง และสนับสนุนคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนอาเซียนร่วมกัน”

๒) ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ การค้าและการลงทุนที่ครอบคลุมตั้งแต่การส่งเสริม การลงทุนไทยในต่างประเทศ การอำนวยความสะดวก การตลาด การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันการพัฒนา/ปรับปรุงมาตรฐาน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคม มีสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ที่มั่นคงปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ เพื่อให้โครงสร้างพื้นฐานมีความเชื่อมโยงและมีขีดความสามารถในการรองรับและมีกฎระเบียบที่อำนวยความสะดวกทั้งการค้าและการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้มีมาตรฐานการศึกษาอาเซียน รวมทั้งทักษะฝีมือและภาษา โดยนายกรัฐมนตรีย้ำใน ๓ ด้านคือ ภาคการศึกษา ภาคแรงงานและผู้ประกอบการ และภาครัฐ พร้อมมอบหมายให้ กพ. เตรียมจัดทำแผนการพัฒนาดังกล่าว เพื่อมารายงานในที่ประชุมครั้งต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนากฎหมายและกฎระเบียบ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน รวมทั้งสามารถปกป้องผลประโยชน์และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักถึงความสำคัญของอาเซียน เพื่อให้ประชาชนทั่วไป ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าใจและตระหนักถึงการเป็นประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การเสริมสร้างความมั่นคง เน้นสร้างความร่วมมือ สร้างพันธมิตรการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบก ทางทะเล รวมถึงการสร้างปัจจัยสนับสนุนต่างๆ เช่น ฐานข้อมูล

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน เพื่อทำให้เมืองมีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงกับสมาชิกอาเซียน ทั้งในด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การลงทุนและการค้าชายแดน ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้เสนอให้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ของเมืองสำคัญในด้านต่างๆ อาทิ เมืองหลวง เมืองเกษตร เมืองอุตสาหกรรม เมืองท่องเที่ยว เมืองการค้าชายแดน ตลอดจน Green City เนื่องจากถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการสร้างจุดขาย (branding)

รัฐบาลได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์กระทรวง ยุทธศาสตร์จังหวัด และยุทธศาสตร์อาเซียนเชื่อมโยงกัน โดยเรื่องเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการก่อนเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี ๒๕๕๘ คือ

(๑) **สร้างความพร้อมของไทยเข้าสู่อาเซียนและเวทีโลก** โดยทาทัวของเราให้เข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ Zoning พื้นที่เกษตรกรรม อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว เมืองและพื้นที่ป่าไม้ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานกำลังคน และพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๒) **ปรับปรุงกฎระเบียบ** เพื่อลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุน เป็นภารกิจของส่วนกลาง

(๓) **ด้านชายแดน** พัฒนาประสิทธิภาพด่านที่เป็นประตูเชื่อมโยงการค้า

(๔) **การเชื่อมโยงเพื่อการค้า การลงทุน** โดยเชื่อมโยงโครงข่ายถนน เช่น ทางหลวงเชื่อมโยงกับทางหลวงอาเซียนผ่าน ๑๐ ด่านสำคัญ และรถไฟฟ้าความเร็วสูง ๔ เส้นทาง

(๕) **พัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองทางสังคม** โดยการกระจายระบบสวัสดิการให้มีประสิทธิภาพและครอบคลุมพัฒนาระบบคุ้มครองผู้บริโภค

๓.๑.๑๑ แนวทางดำเนินการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. กลุ่ม อปท. ที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสวนผึ้งทุกแห่ง อำเภอบ้านคาทุกแห่ง อำเภोजอมบึง และอำเภอปากท่อบางส่วน

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
เส้นทางคมนาคมไม่ครอบคลุมและทรุดโทรม	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. โดยการพัฒนา ระบบคมนาคม การไฟฟ้า การพัฒนาแหล่งน้ำและระบบ ประปาให้ได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การ พัฒนาจังหวัด - สนับสนุนการเชื่อมถนนในความรับผิดชอบของ อปท. การจัดทำสองภาษาให้มีความชัดเจนเพื่ออำนวยความสะดวก ในการสัญจร

ผลกระทบ (ต่อ)	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม (ต่อ)
ปัญหาทุรกรานที่ดินทากิน ทรัพยากรป่าไม้ ถูกทำลายและแหล่งน้ำเน่าเสีย	<ul style="list-style-type: none"> - ออกข้อบัญญัติและเทศบัญญัติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมถึงการวางแผนจัดการระบบปล่อยน้ำเสียและการจัดเตรียมพื้นที่ทิ้งขยะ - ส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าไม้และสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกป่า รักษาสมดุลธรรมชาติ การพัฒนาและปรับปรุงทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยว - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปัญหาโรคติดต่อโรคระบาด และความไม่เพียงพอของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	- จัดเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและอุปกรณ์ทางการแพทย์สาธารณสุขเพื่อป้องกันโรคติดต่อและโรคระบาดในพื้นที่
ปัญหาการสื่อสารซึ่งอาจก่อให้เกิดความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศเพื่อนบ้านและพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน
ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การลักลอบค้ามนุษย์ อาวุธ และยาเสพติด	- จัดหาอาสาสมัครสอดส่องดูแลความผิดปกติประจำชุมชน หากพบว่ามีความผิดปกติให้ประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อดำเนินการต่อไป

๒. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
เส้นทางคมนาคมไม่ครอบคลุมและทรุดโทรม	- สนับสนุนงบประมาณก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐาน โดยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ให้ อบจ. เป็นเจ้าภาพหลักในการพัฒนาแบบองค์รวม โดยดำเนินการพัฒนาเส้นทางคมนาคมใน อปท. ที่ขาดแคลนงบประมาณ
สถานีให้บริการด้านพลังงานไม่เพียงพอและ	- สนับสนุนให้มีการใช้พลังงานทางเลือก
ปิดบริการเร็ว	
พื้นที่ด้านชายแดนมีความคับแคบไม่สามารถรองรับการจราจรในช่วงโม่งเร่งด่วน	- ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service), การตรวจปล่อยจุดเดียว (Single Services Inspection) และด้านศุลกากรแบบ Single window

๓. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านการค้าและการลงทุน

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
อุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนให้สถาบันการเงินผ่อนปรนการปล่อยสินเชื่อในภาคอุตสาหกรรม SMEs ที่มีศักยภาพในการขยายและปรับปรุงเทคโนโลยีใหม่ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ - สนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกร
ผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎระเบียบพิธีศุลกากรส่งผลให้มีการลักลอบทำการค้าตามแนวชายแดน	- ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสร้างความรู้ความเข้าใจทางด้านการค้าการลงทุนและเรื่องกฎระเบียบพิธีศุลกากร
ไม่มีจุดกระจายสินค้าและศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการดำเนินการก่อสร้างศูนย์กระจายและส่งสินค้าและศูนย์บริการเบ็ดเสร็จโดยให้ อปท. อำนาจความสะดวกในเรื่องข้อมูลข้อเสนอแนะ และประสานให้เอกชนดำเนินการ - จัดทำผังเมืองรวมเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาพื้นที่การค้าและการลงทุน
สินค้าและบริการที่แต่ละประเทศมีลักษณะคล้ายกัน	- ส่งเสริมและพัฒนาด้านการรวมกลุ่มผู้ประกอบการในลักษณะของการรวมกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็งและสามารถเพิ่มอำนาจต่อรองกับผู้ค้ารายใหญ่ได้
ประสิทธิภาพในการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> - เร่งรัดให้มีการจัดทาระบบโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีให้ครอบคลุมทุก อปท. เช่น ภาษีโรงเรือน ภาษีป้าย เป็นต้น - อำนาจความสะดวกในเรื่องการจดทะเบียนการค้า (อบจ.)

๔. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
ขาดระบบบริหารจัดการและบูรณาการแหล่งท่องเที่ยว/ การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว/ การบำรุงรักษาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นระบบและมีคุณภาพ ได้แก่ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การสร้างเส้นทางเครือข่ายท่องเที่ยว/กิจกรรมท่องเที่ยวร่วมกันระหว่าง อปท. ที่มีแหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรมท่องเที่ยวเชื่อมโยงกันในจังหวัดและจังหวัดที่อยู่ติดกัน, การจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยว, การบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืนและเกิดมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น

ผลกระทบ (ต่อ)	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม (ต่อ)
ขาดระบบบริหารจัดการและบูรณาการแหล่งท่องเที่ยว/การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว/การบำรุงรักษาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านการให้บริการและด้านภาษาเพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว - ประสานทุกภาคส่วนให้บำรุงรักษา ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยนากการจัดการความรู้มาใช้ในการดำเนินงาน
การประชาสัมพันธ์ไม่ต่อเนื่อง/สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ป้ายชี้ทาง และศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ยังไม่ได้มาตรฐาน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดเก็บภาษีจากการท่องเที่ยว - จัดทำป้ายชี้ทาง/แผนที่ท่องเที่ยวสองภาษา - จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานและมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศให้บริการ - ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวทราบถึงระเบียบและกฎจราจรของประเทศไทย และกำชับให้เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้มงวดกวดขันเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

๕. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านการศึกษา

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปแบบ
เจ้าหน้าที่และประชาชนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้านในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาเร่งรัดพัฒนาเยาวชนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงาน - จัดสรรงบประมาณในการจ้างครูสอนภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้าน/ครูชาวต่างชาติให้เพียงพอความต้องการของโรงเรียน
เจ้าหน้าที่และประชาชนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้านในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	- ปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศโดยเน้นที่การฟังและพูดเพื่อติดต่อเพื่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ
การสืบค้นข้อมูลของหน่วยงานในประเทศมีอยู่อย่างจำกัดเนื่องจากการจัดหาข้อมูลไม่เป็นระบบและมีความล่าช้า	- สร้างช่องทางการติดต่อสื่อสารที่เป็นภาษาสากลและมีการปรับเปลี่ยนข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ
การเรียนการสอนของไทยไม่สอดคล้องกับประเทศสมาชิกอาเซียน	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับประเทศสมาชิกเพื่ออำนวยความสะดวกในการศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนนักเรียนและการศึกษาต่อ - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักเรียนทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน

๖. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านสาธารณสุข

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
ปัญหาโรคติดต่อ โรคระบาด และสุขอนามัย	<p>-ส่งเสริมด้านสาธารณสุขขั้นมูลฐานทั้ง ๑๔ ด้าน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) การสุขศึกษา (Health Educatio) ๒) โภชนาการ (Nutrition) ๓) การจัดหา น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล (Water Supply and Sanitation) ๔) การเฝ้าระวังโรคประจำถิ่น (Surveillance for Local Disease Control) ๕) การสร้างภูมิคุ้มกันโรค (Immunization) ๖) การอนามัยแม่และเด็กและการวางแผนครอบครัว (Maternal Child Health and Family Planning) ๗) การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐาน (Simple Treatment) ๘) การจัดหา ยาที่จำเป็น (Essential Drugs) ๙) สุขภาพจิต (Mental Health) ๑๐) ทันตสาธารณสุข (Dental Health) ๑๑) การอนามัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Health) ๑๒) การคุ้มครองผู้บริโภค (Consumer Protection) ๑๓) การป้องกันและควบคุมอุบัติเหตุและโรคไม่ติดต่อ (Accident and Noncommunicable Disease Control) ๑๔) การป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ (AIDS) <p>- การวางแผนรองรับการเข้ามาของแรงงานและนักท่องเที่ยว โดยการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อรองรับ</p> <p>การตรวจโรค ป้องกันโรคและรักษาโรค</p> <p>- กำหนดมาตรการตรวจเยี่ยมแหล่งเสื่อมโทรมที่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพและยาเสพติด</p> <p>- พัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านซึ่งอยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุขให้ เป็นกำลังสำคัญของ อปท.</p>

๗. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
ปัญหาขยะ แหล่งน้ำเน่าเสีย มลพิษ ทางอากาศ การรุกราน ที่ดินทำกิน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยและให้ อบจ. เป็นแม่ข่าย ในการสร้างโรงกำจัดขยะรวม และการแยก - วางระบบกาจัดน้ำเสียรวมในเขต อปท. - ออกข้อบัญญัติและเทศบัญญัติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการดูแลรักษาทรัพยากรต้นน้ำและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด - จัดการที่ดินทำกินและแบ่งเขตพื้นที่ป่าอุทยานและป่าสงวน ให้มีความชัดเจน - ส่งเสริมการศึกษาและการมีส่วนร่วมของประชาชนในเรื่องการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น เช่นการจัดตั้งอาสาสมัคร รักษาป่าและอาสาสมัครจัดการขยะชุมชน

๘. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านอัตลักษณ์

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
การส่งเสริมอัตลักษณ์ของตน และการเรียนรู้อัตลักษณ์ของ ประเทศเพื่อนบ้าน "รู้เขา รู้เรา"	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้สถาบันศึกษาเป็นหน่วยงานหลักในการถ่ายทอดอัตลักษณ์ของ ชุมชน อัตลักษณ์อาเซียน และเผยแพร่วัฒนธรรมจารีตประเพณีของประเทศ เพื่อนบ้าน - ปลุกฝังอัตลักษณ์ที่สำคัญให้แก่เด็กและเยาวชน เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท้องถิ่น การแต่งกาย การละเล่นพื้นบ้าน อาหาร และขนมไทย - ส่งเสริมการศึกษาและค้นคว้าถึงแหล่งที่มาของท้องถิ่นเพื่อเชื่อมโยงให้รู้สึก ผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกัน - ส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนที่มีวิถีชีวิตที่แสดงถึงอัตลักษณ์ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น - จัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น - จัดทำพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านหรือหอจดหมายเหตุ หอสมุดท้องถิ่น เพื่อแพร่อัตลักษณ์ความเป็นไทย - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระหว่างไทยและประเทศ สมาชิกอาเซียน เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน

๓.๑.๑๒ การใช้ประโยชน์จากผังเมืองรวมจังหวัด

๑) วัตถุประสงค์

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุขปโภค บริการสาธารณะและ สภาพแวดล้อมในบริเวณแนวเขตตามแนวเขตที่ใช้บังคับผังเมืองรวมในท้องที่จังหวัดราชบุรี ให้สอดคล้องกับ การพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒) นโยบายและมาตรการเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน

นโยบายและมาตรการเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดินโครงข่ายคมนาคมขนส่งและบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพสามารถรองรับและสอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจ มีดังนี้

๑. ส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดราชบุรีให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่ปลอดภัยจากสารพิษ
๒. ส่งเสริมและพัฒนาด้านที่อยู่อาศัย พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน การขยายตัวของชุมชน และระบบเศรษฐกิจของภาคตะวันตก
๓. ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาและการคมนาคมขนส่ง
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการบริการทางสังคม การสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการให้เพียงพอ และได้มาตรฐาน
๕. ส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดราชบุรีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวิถีชุมชน
๖. ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน และสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ และโบราณคดี
๗. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภทดังต่อไปนี้

๑. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๑.๑ ถึงหมายเลข ๑.๒๕ ที่กำหนดไว้เป็นสีชมพู ให้เป็นที่ดินประเภทชุมชน
๒. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีม่วง ให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า
๓. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๓.๑ ถึงหมายเลข ๓.๓๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียว ให้เป็นที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม
๔. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๔.๑ ถึงหมายเลข ๔.๒๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีขาวมีกรอบและเส้นทแยงสีเขียว ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม
๕. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๕.๑ ถึงหมายเลข ๕.๑๑ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวมีกรอบและเส้นทแยงสีน้ำตาลให้เป็นที่ดินประเภทปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
๖. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๖.๑ ถึงหมายเลข ๖.๕ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๗. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๗.๑ ถึงหมายเลข ๗.๑๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวย่อมมีเส้นทแยงสีขาว ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้
๘. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๘.๑ ถึงหมายเลข ๘.๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีฟ้า ให้เป็นที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ที่ดินประเภทชุมชน ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม เกษตรกรรม สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาตที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

๑. โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภท ชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน

๒. คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เว้นแต่เป็นสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

๓. สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลวตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่หมายความรวมถึงสถานีบริการ ร้านจำหน่ายก๊าซสถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

๔. เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ภูเขา หรือสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าเพื่อการค้า

๕. จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม

๖. ไซโลเก็บผลิตผลทางการเกษตร

๗. กำจัดมูลฝอย เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรมหรือเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม คลังสินค้า สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาตที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

๑. จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชยกรรม

๒. จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย

๓. การประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่

๔. สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก

๕. สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา

ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การอยู่อาศัย สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาตที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

๑. โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภท ชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน หน้า ๔ เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๑๑๒ ก ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

๒. คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เว้นแต่เป็นสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

๓. สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลวตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ไม่หมายความรวมถึงสถานบริการ ร้านจำหน่ายก๊าซสถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

๔. จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม

๕. จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชยกรรม

๖. จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย

๗. การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่

ที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ และการอนุรักษ์และรักษาสภาพแวดล้อม สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่นให้มี ที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ยี่สิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาตที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

๑. โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภท ชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน

๒. คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงเว้นแต่เป็นสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

๓. สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลวตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ไม่หมายความรวมถึงสถานบริการ ร้านจำหน่ายก๊าซสถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

๔. โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

๕. จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม

๖. จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชยกรรม

๗. จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย

๘. การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่

๙. สวนสนุก

๑๐. สนามกอล์ฟ

๑๑. กางจัดมูลฝอย เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๒. ซื่อขายหรือเก็บเศษวัสดุหน้า ๕ เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๑๑๒ ก ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ที่ดินประเภทปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการหรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเฉพาะที่ดินซึ่งเป็นของรัฐ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้นที่ดินประเภทนี้ซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การอยู่อาศัย ซึ่งมีใช้การจัดสรรที่ดินที่มีความสูงของอาคารในที่ดินไม่เกิน ๖ เมตร โดยวัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นตาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุดการสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการเท่านั้น

ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการสงวนและคุ้มครองดูแลรักษาหรือบำรุงป่าไม้ สัตว์ป่า ต้นน้ำลำธาร และทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ตามมติคณะรัฐมนตรีและกฎหมายที่เกี่ยวกับการป่าไม้ การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเท่านั้น ที่ดินประเภทนี้ซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม หรือการอยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยวที่มีใช้การจัดสรรที่ดิน โดยมีความสูงของอาคารในที่ดินไม่เกิน ๖ เมตร โดยวัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นตาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยา ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด และขนาดพื้นที่อาคารไม่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร เท่านั้น

ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือเกี่ยวข้องกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการประมง หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น ให้โรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับและยังประกอบกิจการอยู่ขยายพื้นที่โรงงาน ได้เฉพาะในที่ดินแปลงเดียวกันหรือติดต่อกันเป็นแปลงเดียวกันกับแปลงที่ดินที่เป็นที่ตั้งของโรงงานเดิม ซึ่งเจ้าของโรงงานเดิมเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ หรือเป็นพื้นที่ในที่ดินที่เคยเป็นกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองของเจ้าของโรงงานเดิมอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งเท่าของพื้นที่โรงงานที่ใช้ในการผลิตเดิมให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการก่อสร้างอาคารหรือการประกอบกิจการในเขตผังเมืองรวมปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

๓.๑.๑๓ การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

๑) นโยบายด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการศึกษา ทานุบำรุงศาสนาและอนุรักษ์ พื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ดังนี้

๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส และการสังคมสงเคราะห์ต่าง ๆ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา เพื่อเพิ่มโอกาสการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่องทั้งในระบบและนอกระบบ

๑.๓ ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปะ จารีตประเพณี ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบต่อไป

๑.๔ การทำนุบำรุงศาสนาและส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๑.๕ สนับสนุนและส่งเสริมงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตลอดจนแก้ไข ปัญหาเด็กและเยาวชนในกลุ่มเสี่ยงและการแก้ไขปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ

- ๑.๖ เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่นและเข้มแข็ง
- ๑.๗ สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๑.๘ สนับสนุนการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการจราจร เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิต

และทรัพย์สิน

๒) นโยบายด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีมีนโยบายส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ และลดรายจ่ายให้กับประชาชน ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรผสมผสานและเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ดังนี้

- ๒.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางโครงการดำเนินชีวิต
- ๒.๒ การส่งเสริมพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้สวยงาม และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่ยอมรับมากขึ้น ตลอดจนจัดให้มีระบบข้อมูลเพื่อการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
- ๒.๓ การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่เยาวชน ประชาชน ผู้สูงอายุกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพ และกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ตลอดจนผู้ด้อยโอกาสเพื่อให้ความรู้โครงการประกอบอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัวมากขึ้น
- ๒.๔ ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมโครงการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการพัฒนาการบริการและการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ
- ๒.๕ ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานและเกษตรอินทรีย์ เพื่อให้ผลผลิตทางการเกษตรปลอดภัยจากสารพิษ
- ๒.๖ ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) งานฝีมือและหัตถกรรม ให้เป็นสินค้าที่มีคุณภาพเพื่อยกระดับการผลิตสินค้าจังหวัดราชบุรี รวมทั้งศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ของจังหวัด

๓) นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีมีนโยบายที่จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้การคมนาคมและขนส่งผลผลิตทางการเกษตรออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวกรวดเร็ว พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง พัฒนาการใช้ประโยชน์ที่ดิน การช่วยเหลือ ผู้ประสบปัญหาภัยแล้งและขาดแคลนน้ำ เพื่อให้สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ดังนี้

- ๓.๑ ส่งเสริมให้มีระบบการคมนาคมและการขนส่งที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้การคมนาคมและการขนส่งสินค้ามีความสะดวกรวดเร็ว และกระจายความเจริญไปทุกพื้นที่
- ๓.๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง
- ๓.๓ สนับสนุนและช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาภัยแล้งและขาดแคลนน้ำ
- ๓.๔ สนับสนุนด้านเทคนิค วิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกลและบุคลากรโครงการพัฒนาและแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ
- ๓.๕ ส่งเสริมการวางผังการใช้ที่ดินให้เป็นระบบและการจัดการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม โดยการสนับสนุนให้มีการจัดทำผังเมืองรวม เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาเมืองและชุมชนให้มีระเบียบเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต
- ๓.๖ สนับสนุนการรองรับภารกิจถ่ายโอนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๔) นโยบายด้านสาธารณสุขและการกีฬา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีมีนโยบายโครงการเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีให้กับประชาชน ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ สนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาเพื่อให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี ส่งเสริมความรู้ และการให้บริการสาธารณสุข ตลอดจนการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคต่าง ๆ ดังนี้

๔.๑ ส่งเสริมการดำเนินงานด้านสาธารณสุขมูลฐานและเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีให้กับประชาชน ตลอดจนการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีสุขภาพที่ดี

๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสถานที่สำหรับการออกกำลังกายและแข่งขันกีฬา

๔.๓ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและนันทนาการ

๔.๔ สนับสนุนและส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคต่าง ๆ

๔.๕ ส่งเสริมการจัดให้มีสวนสาธารณะหรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

๔.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาทุกชนิดตลอดจนสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ

๔.๗ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านโครงการช่วยเหลือด้านสาธารณสุขพื้นฐานในชุมชน

๕) นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีมีนโยบายในการดูแลและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การกำจัดขยะมูลฝอยและแก้ไขปัญหาน้ำเน่าเสีย การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ ตลอดจนการดูแลและบำรุงรักษาป่าไม้และที่ดิน ดังนี้

๕.๑ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชน เด็กและเยาวชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๒ ส่งเสริมการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม โดยการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยในระดับจังหวัดและอำเภอ

๕.๔ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของประชาชน

๕.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหา น้ำเน่าเสีย

๕.๖ ส่งเสริมการดูแลและบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน โดยการปลูกป่าทดแทนและรักษาสภาพแวดล้อมของแหล่งต้นน้ำลำธาร

๕.๗ ส่งเสริมการประหยัดพลังงานและการรณรงค์แก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน

๖) นโยบายด้านการเมืองการบริหาร

องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีมีนโยบายโครงการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล ส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนาท้องถิ่น เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถโครงการปฏิบัติงานให้มี ประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง การรณรงค์ปกป้องสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ การเสริมสร้าง ความสมานฉันท์ตลอดจนการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและ ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานให้ประชาชนรับทราบดังนี้

๖.๑ ใช้หลักธรรมาภิบาลโครงการบริหารจัดการเพื่อให้องค์กรมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนได้ประโยชน์สูงสุด

๖.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนโครงการบริหารงาน การตรวจสอบติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานและการป้องกันการทุจริต

๖.๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ตลอดจนส่งเสริมการจัดให้มีสถานที่สำหรับประชุม อบรมและจัดกิจกรรมต่าง ๆ

๖.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น กลุ่มองค์กรต่าง ๆ โครงการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดเป็นเครือข่ายความร่วมมือ ตลอดจนประสานการจัดทาแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

๖.๕ พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๖ เสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้กับข้าราชการ เพื่อให้มีความตระหนักในความเป็นข้าราชการที่ดี

๖.๗ เสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตย สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง และการเลือกตั้ง เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชน

๖.๘ การรณรงค์ปกป้องสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ ตลอดจนการเสริมสร้างความสมานฉันท์

๖.๙ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง

๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

๓.๒.๑ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

๑) ปัญหาด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๑.๑ ปัญหายาเสพติด เนื่องจากการแพร่ระบาดของยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้าจำนวนมาก

๑.๒ ปัญหาสวัสดิการและกิจกรรมนันทนาการไม่เพียงพอ

๑.๓ ปัญหาประชาชนขาดคุณภาพชีวิต ขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพอนามัยของตนเองไม่ให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย

๑.๔ ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุมีแนวโน้มเพิ่มจำนวนและความรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรและขับรถโดยประมาท

๑.๕ ปัญหาขาดแคลนสถานที่ดูแลคนพิการ ผู้สูงอายุ เด็กที่ถูกทอดทิ้งและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๑.๖ ปัญหาขาดโอกาสการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากขาดเงินทุนและมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่เอื้ออำนวย

๑.๗ ปัญหาค่านิยมของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานได้เข้าเรียนในโรงเรียนประจำจังหวัดที่มีชื่อเสียง จึงทำให้เกิดการกระจุกตัวของจำนวนนักเรียน

๑.๘ ปัญหาขาดศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนเพื่อเปิดโอกาสและทางเลือกให้แก่ประชาชน โดยทั่วไปรับรู้ข่าวสารข้อมูล ตลอดจนสถานการณ์การเรียนรู้ตามธรรมชาติในวิถีการดำรงชีวิตเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาชีวิตและเพิ่มความรู้ให้ทันต่อสภาพการที่เปลี่ยนแปลงไป

๑.๙ ปัญหาขาดแคลนอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ทำให้เกิดข้อจำกัดในการพัฒนาศักยภาพ ด้านการเรียนการสอน

๑.๑๐ ปัญหาขาดทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน

๑.๑๑ ปัญหาการขาดบุคลากรที่มีความพร้อมและศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษ

๑.๑๒ ปัญหาขาดแคลนสถานที่ที่จะใช้เป็นศูนย์กลางในการอบรมสัมมนาและพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาของจังหวัด ทำให้เกิดอุปสรรคในการพัฒนาบุคลากรทางด้านการศึกษา และขาดการประสานร่วมกันระหว่างบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ในหน่วยงานต่าง ๆ

๑.๑๓ ปัญหาขาดแคลนสถานที่ให้ความรู้และสถานที่ให้บริการข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชน เช่น ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้หรือพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น

๑.๑๔ ปัญหาการไม่ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณี โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานมากกว่า

๑.๑๕ ปัญหาการไม่ให้ความสำคัญในการการทานุบำรุงศาสนา

๑.๑๖ ปัญหาขาดการส่งเสริมและสนับสนุนศาสนศึกษา ศาสนทายาทและศาสนธรรม

๑.๑๗ ปัญหาการพัฒนาศาสนสถานให้มีความสะอาด ร่มเย็น เพื่อให้เป็นประโยชน์ด้านจิตใจของชุมชน

๑.๑๘ ปัญหาขาดการสืบค้นคว้าภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งประเพณีและวัฒนธรรมที่สูญหายไปเนื่องจากขาดการเอาใจใส่และการเก็บรวบรวมให้เป็นระบบ

๑.๑๙ ปัญหาเยาวชนขาดการรักท้องถิ่นของตนเอง เนื่องจากขาดความหวงแหนในท้องถิ่นของตนเองขาดความสำนึกในความเป็นคนไทย ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมต่างชาติมากกว่าวัฒนธรรมไทย

๑.๒๐ ปัญหาแรงงานต่างด้าวและผลกระทบที่ตามมา

๑.๒๑ ปัญหาการประกอบอาชีพผิดกฎหมายและละเมิดกฎหมาย

๑.๒๒ ปัญหาโสเภณีและการค้ามนุษย์

๑.๒๓ ปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

๑.๒๔ ปัญหาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในทางที่ผิด

๑.๒๕ ปัญหาหลักสูตรการเรียนการสอนที่ไม่ทันสมัย ล้าหลัง

๑.๒๖ ปัญหาเยาวชนตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

๑.๒๗ ปัญหากลุ่มเยาวชนที่รวมตัวกันชั่วร้ายเร็วเกินที่กฎหมายกำหนดก่อให้เกิดอันตรายต่อสังคม

ความต้องการ/แนวทางแก้ไข

๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส และการสังคมสงเคราะห์ต่าง ๆ

๒. ส่งเสริมระบบการศึกษาและการเรียนรู้ต่าง ๆ

๓. ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปะ จารีตประเพณี ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบต่อไป

๔. ส่งเสริมการศาสนาและศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๕. สนับสนุนและส่งเสริมงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนแก้ไขปัญหาลูกและเยาวชนในกลุ่มเสี่ยง

๖. ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ

๗. เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่นและเข้มแข็ง

๘. สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๙. สนับสนุนการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการจราจร

๒) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการและการพัฒนาแหล่งน้ำ

๒.๑ ปัญหาการคมนาคม

- ปัญหาถนน สะพานภายในหมู่บ้านและที่เชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่นชำรุดเสียหายเป็นหลุมเป็นบ่อและมีสภาพแคบไม่ได้มาตรฐาน ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก

- ปัญหาความขัดแย้งในเรื่องการก่อสร้างระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนเจ้าของพื้นที่ ซึ่งมักไม่ยินยอมให้พื้นที่ทำการก่อสร้างเพราะจะทำให้ตนสูญเสียที่ดิน

- ปัญหาการก่อสร้างในพื้นที่ของหน่วยงานอื่นซึ่งจะต้องขออนุญาตให้เรียบร้อยก่อนทำให้เกิดความไม่สะดวกในการดำเนินงานและเกิดความล่าช้า

- ปัญหาความไม่ปลอดภัยในการจราจรและขนส่งสาธารณะ

๒.๒ ปัญหาภัยแล้ง เกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภค - บริโภค และการเกษตร

- ปัญหาแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อการเกษตรมีสภาพตื้นเขิน กักเก็บน้ำได้น้อย รวมทั้งมีวัชพืชปกคลุมเป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี

- ปัญหาระบบประปาส่วนใหญ่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่ทั่วถึงและไม่เพียงพอต่อความต้องการรวมทั้งยังขาดจิตสำนึกในการใช้น้ำอย่างถูกวิธี

- ปัญหาพื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่ยังไม่มีแหล่งน้ำ หรือไม่ได้อยู่ในเขตระบบชลประทานเพื่อการเกษตร

- ปัญหาประชาชนส่วนใหญ่ยังอาศัยน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติในการอุปโภค - บริโภค ซึ่งเป็นน้ำที่ไม่สะอาดและไม่เพียงพอตลอดปี

๒.๓ ปัญหาไฟฟ้าท่วมขังในฤดูฝน

๒.๔ ปัญหาไฟฟ้าไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน

- ปัญหาไฟฟ้าสาธารณะเพื่อใช้ในการส่องสว่างในเวลากลางคืนเกิดการชำรุดเสียหายไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง อาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมทำให้ประชาชนไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ปัญหากระแสไฟฟ้าตกเนื่องจากประชาชนใช้กระแสไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

- ปัญหาบางครัวเรือนยังไม่มีไฟฟ้าใช้

๒.๕ ปัญหาการสื่อสารและโทรคมนาคมไม่ทั่วถึง เนื่องจากระบบโทรคมนาคมและระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่จะใช้บริการทำให้ประชาชนไม่สะดวกในการติดต่อสื่อสาร

๒.๖ ปัญหาขาดความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญและประโยชน์ของการจัดทำผังเมืองรวม

๒.๗ ปัญหาประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอุทกศาสตร์ที่ติดให้กับทางราชการ

ความต้องการ/แนวทางแก้ไข

๑. พัฒนาระบบการคมนาคม การขนส่งและไฟฟ้าสาธารณะ

๒. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภคและการเกษตร

๓. สนับสนุนและช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาภัยแล้งและขาดแคลนน้ำ ตลอดจนการป้องกันน้ำท่วมขัง

๔. สนับสนุนด้านเทคนิค วิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกลและบุคลากรในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ

๕. ส่งเสริมการวางผังการใช้ที่ดินให้เป็นระบบและการจัดการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม

๖. สนับสนุนการรองรับภารกิจถ่ายโอนด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่อให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๓) ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ ปัญหาแม่น้ำ คูคลองอยู่ในสภาพเสื่อมโทรม เนื่องจากการกักน้ำเสียโดยใช้แหล่งน้ำธรรมชาติเป็นที่รองรับน้ำเสียจากชุมชน ซึ่งไม่ได้ผ่านการบำบัดทำให้แม่น้ำหลายสายอยู่ในสภาพเสื่อมโทรมและเน่าเสีย

๓.๒ ปัญหาขาดระบบการกักตุนขยะมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ

๓.๓ ปัญหาคูคลอง แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน

๓.๔ ปัญหาการขนส่งและจัดเก็บขยะมูลฝอย เนื่องจากรถเก็บขยะส่วนใหญ่มีอายุการใช้งานนาน และมีไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนขยะมูลฝอย

๓.๕ ปัญหาฝุ่นละอองจากการระเบิดหินและการม่หิน ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศเพิ่มขึ้น

๓.๖ ปัญหาขาดการจัดการระบบบำบัดน้ำเสียที่เป็นระบบทำให้ปริมาณน้ำเสียมีแนวโน้มเพิ่มปริมาณมากขึ้นในอนาคต

๓.๗ ปัญหาประชาชนไม่ให้ความสำคัญและขาดความรู้ ตลอดจนจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๘ ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่เห็นคุณค่า เช่น มีการตัดไม้ทำลายป่า

๓.๙ ปัญหาการขาดพื้นที่ในการกักตุนขยะมูลฝอย

๓.๑๐ ปัญหาการขาดแคลนพื้นที่สาธารณะหรือพื้นที่สีเขียว เนื่องจากพื้นที่ป่าไม้ ที่ดินสาธารณะและที่ดินของรัฐถูกบุกรุก

๓.๑๑ ปัญหาขาดการจัดพื้นที่อนุรักษ์ (โซนนิ่ง) ในพื้นที่ที่มีการอนุรักษ์ป่า

๓.๑๒ ปัญหาไม่มีการวางแผนรองรับการขยายตัวของชุมชนเมือง/ท้องถิ่น

๓.๑๓ ปัญหาการใช้สารเคมีในการทำเกษตรกรรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑๔ ปัญหามลพิษทางอากาศ ทำให้ไม่สามารถนำน้ำฝนมาใช้ในการบริโภคได้

ความต้องการ/แนวทางแก้ไข

๑. ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชน เด็กและเยาวชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ส่งเสริมการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการกักตุนขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสมและถูกวิธี

๔. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ ตลอดจนลดการใช้สารเคมี

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาเน่าเสีย (ระบบบำบัดน้ำเสีย)

๖. ส่งเสริมการดูแลและบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน โดยการปลูกป่าทดแทนและรักษาสภาพแวดล้อมของแหล่งต้นน้ำลำธาร

๗. ส่งเสริมการประหยัดพลังงานและการรณรงค์แก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน

๘. ส่งเสริมการจัดพื้นที่อนุรักษ์ (โซนนิ่ง) และวางแผนรองรับการขยายตัวของชุมชนเมือง/ท้องถิ่น

๙. ส่งเสริมการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ

๔) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

๔.๑ ปัญหาการว่างงาน เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำส่งผลให้ผู้ประกอบการหยุดกิจการ ทำให้ประชาชนไม่มีงานทำและว่างงานหลังหมดฤดูกาลทำการเกษตร

๔.๒ ปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำกินเป็นของตนเอง การเช่าที่ทำกินจะทำให้เกษตรกรมีต้นทุนสูงขึ้น

๔.๓ ปัญหาเกษตรกรขายผลผลิตได้ราคาต่ำในขณะที่ต้นทุนในการผลิตสูง

๔.๔ ปัญหาความต้องการการใช้ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัยมีเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่การใช้ที่ดินทางการเกษตรจำนวนลดลง นอกจากนี้ประชาชนมีแนวโน้มที่จะขายที่ดินทำกินของตนเองมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาด้านการใช้ที่ดินทำกินต่อไปในอนาคต

๔.๕ ปัญหาอุทกภัย ในบริเวณที่เกิดน้ำท่วมจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ในพื้นที่และยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผลผลิตทางการเกษตร

๔.๖ ปัญหาการขาดแคลนเกษตรกร แนวโน้มหนุ่มสาวส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมต่อไป โดยมีจะประกอบอาชีพ ในเมืองและในโรงงานอุตสาหกรรมทำให้ศักยภาพการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรมีข้อจำกัด ขาดแรงจูงใจในการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินจากเกษตรกรรมเป็นการใช้ที่ดินในด้านอื่น ๆ จึงมีสูงขึ้น

๔.๗ ปัญหาขาดความรู้ด้านการตลาดและขาดการเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิตและผู้จำหน่าย

๔.๘ ปัญหาขาดแคลนสถานที่ใช้ในการจำหน่ายสินค้า สินค้าชุมชน สินค้าการเกษตรและสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

๔.๙ ปัญหาขาดอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวและไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้

๔.๑๐ ปัญหาการใช้สารเคมีในการผลิตสินค้าเกษตรปริมาณมากทำให้ผลผลิตไม่ได้มาตรฐานอาหารปลอดภัย

๔.๑๑ ปัญหาการขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์รูปแบบของบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและผลิตภัณฑ์

๔.๑๒ ปัญหาขาดองค์ความรู้และทักษะในการบูรณาการบริหารจัดการ ปัจจัยและกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

๔.๑๓ ปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยว และขาดการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากภาครัฐและเอกชน

๔.๑๔ ปัญหาขาดศูนย์กลางการให้บริการการท่องเที่ยวอย่างครบวงจรและขาดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ

๔.๑๓ ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม

๔.๑๔ ปัญหาผู้ประกอบการขาดทักษะในการให้บริการด้านการท่องเที่ยว

๔.๑๕ ปัญหาสถานที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวมีขนาดเล็ก ยังไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ได้

๔.๑๖ ปัญหาขาดความรู้ความเข้าใจในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

๔.๑๗ ปัญหาแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานเพิ่มขึ้นทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากการจ้างแรงงาน

๔.๑๘ ปัญหาค่าครองชีพสูงทำให้รายได้ไม่พอต่อรายจ่ายส่งผลให้เกิดหนี้ในครัวเรือนเพิ่มขึ้น

ความต้องการ/แนวทางแก้ไข

๑. สนับสนุนและเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
๓. ส่งเสริมการนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต
๔. การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่เยาวชน ประชาชน ผู้สูงอายุ กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพ และกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ตลอดจนผู้ด้อยโอกาสเพื่อให้มีความรู้ในการประกอบอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัวมากขึ้น
๕. ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานและเกษตรอินทรีย์ เพื่อให้ผลผลิตทางการเกษตรปลอดภัยจากสารพิษ
๖. ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) งานฝีมือและหัตถกรรมให้เป็นสินค้าที่มีคุณภาพ
๗. การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๕) ปัญหาด้านสาธารณสุขและการกีฬา

- ๕.๑ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรค เนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการป้องกันโรค เช่น ุง แมลงวัน หนูและพาหะนาโรคต่าง ๆ
- ๕.๒ ปัญหาบุคลากรด้านสาธารณสุขไม่สามารถให้บริการได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากบุคลากรยังไม่เพียงพอที่จะดูแลประชาชนได้อย่างเป็นองค์รวม
- ๕.๓ ปัญหาสุขภาพอนามัยของประชาชน เนื่องจากประชาชนไม่สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพจึงทำให้ไม่สามารถได้รับการเสริมสร้างคุณภาพที่ดีได้
- ๕.๔ ปัญหาขาดการสนับสนุนและเชื่อมโยงการดำเนินงานด้านสาธารณสุขมูลฐาน
- ๕.๕ ปัญหาขาดหน่วยบริการรองรับการเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ
- ๕.๖ ปัญหาการขาดการคัดกรอง/เฝ้าระวัง/ควบคุมโรคติดต่อในแต่ละพื้นที่ โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มเสี่ยงต่าง ๆ
- ๕.๗ ปัญหาขาดการจัดหาฐานข้อมูลการให้บริการแรงงานต่างด้าว
- ๕.๘ ปัญหาขาดการสนับสนุนและวิจัยการใช้ยาสมุนไพรทดแทนยาต่างประเทศ
- ๕.๙ ปัญหาขาดแคลนสถานที่สำหรับการออกกำลังกาย พักผ่อนหย่อนใจและสถานที่สำหรับการแข่งขันกีฬาเยาวชนและประชาชนทั่วไป
- ๕.๑๐ ปัญหาขาดการส่งเสริมการออกกำลังกายและสร้างสุขภาพที่ดีแก่ประชาชน

ความต้องการ/แนวทางแก้ไข

๑. ส่งเสริมการดำเนินงานด้านสาธารณสุขมูลฐานและเสริมสร้างสุขภาพที่ดีให้กับประชาชน
๒. สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีสุขภาพที่ดี
๓. ส่งเสริมสวัสดิการสังคม ชุมชนและนันทนาการ
๔. สนับสนุนและวิจัยการใช้ยาสมุนไพร
๕. สนับสนุนและส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคต่าง ๆ
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสถานที่ออกกำลังกาย สวนสาธารณะหรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและการแข่งขันกีฬา

๗. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาทุกชนิด

๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการช่วยเหลือด้านสาธารณสุขพื้นฐานในชุมชน

๖) ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร

๖.๑ ปัญหาประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานท้องถิ่น และขาดการรับรู้ข่าวสารของทางราชการอย่างทั่วถึง

๖.๒ ปัญหาบุคลากรของหน่วยงานยังขาดความรู้เกี่ยวกับวิทยาการใหม่ ๆ

๖.๓ ปัญหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานล้าสมัยและไม่เพียงพอ

๖.๔ ปัญหาประชาชนขาดสถานที่ให้ข้อมูลข่าวสาร การจัดเก็บเอกสารและศูนย์รวบรวมข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบ

๖.๕ ปัญหาขาดความสนใจในการใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น

๖.๖ ปัญหาหน่วยงานภาครัฐยังขาดระบบการรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ

๖.๗ ปัญหาท้องถิ่นไม่เห็นความสำคัญของการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นและการประสานบูรณาการการทำงานร่วมกัน

๖.๘ ปัญหาขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเสนอแนะความคิดเห็น ร่วมปฏิบัติงานและร่วมตรวจสอบการดำเนินงานของท้องถิ่น

๖.๙ ปัญหาประชาชนขาดจิตสำนึกในการร่วมกันต่อต้านการทุจริตและการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๖.๑๐ ปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐขาดขวัญและกำลังใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต

๖.๑๑ ปัญหาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งขาดความครบถ้วนในการวิเคราะห์สภาพปัญหาที่แท้จริง

ความต้องการ/แนวทางแก้ไข

๑. บริหารงานด้วยหลักบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เยาวชน ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่นและกลุ่มองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

๔. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. เสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้กับข้าราชการ เพื่อให้มีความตระหนักในความเป็นข้าราชการที่ดี

๖. ส่งเสริมประชาธิปไตย สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชนเพื่อความเป็นพลเมือง

๗. สนับสนุนการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นและการประสานบูรณาการการทำงานร่วมกัน

๘. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

สรุปปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ยังคงมีปัญหาอยู่ ดังนี้

๑. ด้านสังคม ประชาชนขาดคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งสาเหตุมาจากสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายไม่เพียงพอ เกิดการระบาดของยาเสพติด บางส่วนยังไม่ได้รับการศึกษาให้ทั่วถึงและมีคุณภาพ ขาดการส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมประเพณีอย่างต่อเนื่อง

๒. ด้านการคมนาคม ถนนหลายสายมีขนาดคับแคบเกินไป การจราจรติดขัดและคับคั่ง ในชุมชน ระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมไม่ทั่วถึงและเพียงพอต่อความต้องการที่จะใช้บริการทำให้ประชาชนไม่สะดวกในการติดต่อสื่อสาร แหล่งน้ำดื่มขุ่นมีวัชพืชปกคลุมหนาแน่น จึงไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ในการอุปโภค - บริโภคและการเกษตรได้อย่างเพียงพอ และแหล่งน้ำชลประทานไม่ทั่วถึงและเพียงพอ

๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขาดการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงแหล่งน้ำ สิ่งก่อสร้างรุกล้ำลำน้ำ น้ำท่วมขัง มีการบุกรุกทำลายป่า ไฟป่า ทำให้พื้นที่ป่าไม้ลดลง เกิดมลพิษทางเสียงและกลิ่นรบกวนจากผู้ประกอบการ ไม่มีที่ทิ้งขยะและระบบกำจัดขยะอย่างถูกวิธี ซึ่งเกินความสามารถของท้องถิ่นที่จะดำเนินการเองได้

๔. ด้านเศรษฐกิจ ประชาชนมีฐานะยากจนตกเกณฑ์ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมซึ่งประสบปัญหาขาดแคลนทุนทรัพย์ ขาดความรู้ความเข้าใจด้านวิชาการ มีการใช้สารเคมีในการผลิตค่อนข้างสูงและดินมีสภาพเสื่อมโทรม แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมขาดการควบคุม และจัดการที่เหมาะสม ขาดการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมสนับสนุน

การเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาได้ ดังนี้

๑. อันดับที่ ๑ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีโครงการที่สำคัญ เช่น

๑.๑ การส่งเสริมระบบการศึกษาและการเรียนรู้

๑.๒ จัดซื้อวัสดุ/อุปกรณ์/ครุภัณฑ์ทางการศึกษา

๑.๓ ก่อสร้าง/ปรับปรุงอาคารสถานศึกษา

๑.๔ ก่อสร้าง/ปรับปรุงห้องสมุดหรือศูนย์บริการการศึกษา

๑.๕ การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

๑.๖ การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

๑.๗ จัดซื้อวัสดุ/อุปกรณ์/ครุภัณฑ์ทางการแพทย์

๑.๘ การส่งเสริมกีฬา เช่น ก่อสร้างลานกีฬา/ก่อสร้างสนามกีฬา

๑.๙ การส่งเสริมกิจกรรมการนันทนาการ เช่น ก่อสร้างสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ/

สวนสาธารณะ/สวนสุขภาพ

๑.๑๐ การส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการสังคมสงเคราะห์

๑.๑๑ การแก้ไขปัญหาสังคม

๑.๑๒ การส่งเสริมอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้

๑.๑๓ การดำเนินงานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๑๔ ก่อสร้างโรงพยาบาล

๑.๑๕ ก่อสร้างอาคารฝึกอาชีพ/ศูนย์ฝึกอาชีพ/ศูนย์เรียนรู้

๑.๑๖ ก่อสร้างศูนย์จำหน่ายสินค้า/ร้านค้าชุมชน/ตลาดกลาง

๑.๑๗ ก่อสร้างศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร/ศูนย์สาธิตการเกษตร

๑.๑๘ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม

๑.๑๙ การพัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอุตสาหกรรม

- ๑.๒๐ การเสริมสร้างความอบอุ่นและเข้มแข็งให้กับครอบครัว
- ๑.๒๑ การดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอน
๒. อันดับที่ ๒ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ มีโครงการที่สำคัญ เช่น
 - ๒.๑ ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนลาดยางแบบแอสฟัลท์ติกคอนกรีต
 - ๒.๒ ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก
 - ๒.๓ ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนแบบพาราแอสฟัลท์ติกคอนกรีตหรือพาราสเลอริซีล
 - ๒.๔ ก่อสร้างถนนลูกรัง/หินคลุก
 - ๒.๕ ก่อสร้าง/ปรับปรุง/ขยายถนนที่ชำรุดเสียหาย
 - ๒.๖ ก่อสร้าง/ปรับปรุง/ขยายสะพาน ค.ส.ล.
 - ๒.๗ ก่อสร้างท่อลอดเหลี่ยม
 - ๒.๘ วางท่อระบายน้ำ
 - ๒.๙ ก่อสร้างรางระบายน้ำ
 - ๒.๑๐ ก่อสร้างเขื่อน/ผนังกันน้ำ
 - ๒.๑๑ ก่อสร้างคันดินกันน้ำ/กำแพงกันดิน/เรียงหินยาแนว
 - ๒.๑๒ ขุดลอกคูคลอง ลำห้วยและแหล่งน้ำ
 - ๒.๑๓ ขุดลอกและกำจัดวัชพืช
 - ๒.๑๔ ขุดลอกอ่างเก็บน้ำ/สระน้ำ
 - ๒.๑๖ ก่อสร้างระบบประปา
 - ๒.๑๗ ขยายเขตประปา
 - ๒.๑๘ ก่อสร้างท่อส่งประปาหมู่บ้าน/เครื่องสูบน้ำ
 - ๒.๑๙ ขุดเจาะบ่อบาด
 - ๒.๒๐ ก่อสร้างโรงสูบน้ำ/สถานีสูบน้ำ
 - ๒.๒๑ ก่อสร้างเหมืองส่งน้ำ/คลองส่งน้ำ
 - ๒.๒๒ ก่อสร้างวางท่อส่งน้ำ
 - ๒.๒๓ ก่อสร้างฝายเก็บน้ำ/ฝายน้ำล้น
 - ๒.๒๔ ก่อสร้างประตูระบายน้ำ/ประตูกันน้ำ
 - ๒.๒๕ ก่อสร้างตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
 - ๒.๒๖ ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ
 - ๒.๒๗ ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ
 - ๒.๒๘ ติดตั้ง/ปรับปรุงสัญญาณไฟจราจร ป้ายจราจร ป้ายบอกทาง ตีเส้นจราจร
 - ๒.๒๙ ส่งเสริมระบบการวางผังเมือง และการดูแลรักษาที่สาธารณะ
 - ๒.๓๐ การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
 - ๒.๓๑ การแจกจ่ายน้ำ
 - ๒.๓๒ การดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอน

๓. อันดับที่ ๓ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีโครงการที่สำคัญ เช่น

- ๓.๑ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ๓.๒ ก่อสร้างสถานีคัดแยกขยะ/ขนถ่ายขยะ/ควบคุมที่พักขยะ
- ๓.๓ การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๓.๔ จัดซื้อวัสดุ/อุปกรณ์/ครุภัณฑ์เกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๓.๕ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓.๖ การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓.๗ การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
- ๓.๘ การป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓.๙ การปลูกป่าทดแทน/การปลูกหญ้าแฝก
- ๓.๑๐ ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ หรือระบบนิเวศที่เสื่อมโทรม
- ๓.๑๑ การเฝ้าระวังและป้องกันการเกิดไฟป่า
- ๓.๑๒ การจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ
- ๓.๑๓ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน
- ๓.๑๔ การดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอน

๔. อันดับที่ ๔ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย มีโครงการที่สำคัญ เช่น

- ๔.๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
- ๔.๒ การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชนเพื่อความเป็นพลเมือง
- ๔.๓ การจัดการเลือกตั้ง/การจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์เพื่อใช้ในการเลือกตั้ง
- ๔.๔ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๔.๕ การรักษาความสงบเรียบร้อย
- ๔.๖ การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๔.๗ จัดซื้อวัสดุ/อุปกรณ์/ครุภัณฑ์เพื่อป้องกันและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย
- ๔.๘ การป้องกันอุบัติเหตุและเสริมสร้างวินัยการจราจร
- ๔.๙ การดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอน

๕. อันดับที่ ๕ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีโครงการที่สำคัญ เช่น

- ๕.๑ การจัดหาและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ๕.๒ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้กับประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๕.๓ ก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์/ศาลาอเนกประสงค์
- ๕.๔ ก่อสร้างศูนย์ข้อมูลข่าวสาร/เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
- ๕.๕ การส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว
- ๕.๖ ก่อสร้าง/ปรับปรุง/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- ๕.๗ ก่อสร้างศูนย์ข้อมูลการบริการการท่องเที่ยว
- ๕.๘ การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

- ๕.๙ การเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากร
- ๕.๑๐ การฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงาน
- ๕.๑๑ การปรับปรุง/ซ่อมแซมทรัพย์สินของทางราชการ หรือสถานที่ปฏิบัติงาน
- ๕.๑๒ การจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน/จัดหายานพาหนะ
- ๕.๑๓ การส่งเสริมสวัสดิการในด้านต่าง ๆ ให้กับบุคลากร
- ๕.๑๔ การพาณิชย์และส่งเสริมการลงทุน
- ๕.๑๕ การพัฒนารายได้
- ๕.๑๖ การพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- ๕.๑๗ การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
- ๕.๑๘ การดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอน

- ๖. อันดับที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีโครงการที่สำคัญ เช่น
 - ๖.๑ การส่งเสริมการศาสนา
 - ๖.๒ การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
 - ๖.๓ การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๖.๔ ก่อสร้างพิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน และหอจดหมายเหตุ
 - ๖.๕ การสร้างความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
 - ๖.๖ การดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอน

๓.๑.๒ ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทางกายภาพในมิติพื้นที่

๑) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดราชบุรีส่วนใหญ่คงใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร รองลงมา คือ พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่อื่น ๆ (ทุ่งหญ้า, เขื่อน, ไร่, บ่อ, ทุ่งหญ้า) พื้นที่ที่อยู่อาศัย และพื้นที่แหล่งน้ำ ตามลำดับ มีการพัฒนา ศักยภาพของพื้นที่ที่เหมาะสม กล่าวคือ มีการนำพื้นที่ทาเกษตรกรรมมาพัฒนาให้เป็นเมือง ไม่สามารถควบคุม การพัฒนาพื้นที่ให้เป็นไปตามผังเมืองได้ ตลอดจนการพัฒนาท่องเที่ยวขาดการควบคุมและการจัดการ ที่เหมาะสม ทำให้โบราณสถานและ แหล่งท่องเที่ยวถูกบุกรุกทำลายเสื่อมสภาพลง ซึ่งควรมีการกำหนด Zoning และผังการใช้ประโยชน์ที่ดินให้ชัดเจน มีการส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ดีในเมือง ดังนี้

๑.๑ การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพในการขนส่งเพื่อมิให้เกิดการจราจรเป็นปัญหา การส่งเสริม การขนส่งสาธารณะ เพื่อลดการพึ่งพิงรถยนต์ส่วนตัว การวางผังเส้นทางเดินรถ

๑.๒ การใช้รถจักรยานยนต์ในเมือง ถ้ามีการสร้างเส้นทางจักรยานและจัดหาที่จอดรถได้อย่าง ปลอดภัยจะเป็นการลดปริมาณการจราจร ทำให้การขี่จักรยานปลอดภัย

๑.๓ การควบคุมกระแสดจราจร เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาจราจรโดยใช้ทางลาดชันนั้น ลดความเร็วของรถ ทำถนนให้แคบปลูกต้นไม้ ทำคอกวดและทางโค้ง สิ่งเหล่านี้ทำให้คนใช้รถยนต์น้อยลง คนสามารถข้ามถนนได้อย่างปลอดภัย ทำให้ความรู้สึกเป็นชุมชนเดียวกันกลับคืนมา

๑.๔ การใช้ระบบพลังงานหมุนเวียนในเมือง สิ่งที่ต้องมีวิธีกลับมาใช้ใหม่ มีการแยกขยะ ก่อนทิ้ง แยกกากของเสียออกจากน้ำก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ หรือนำกลับมาใช้ใหม่

๑.๕ การจัดเขต Zoning เขตดินเท้าในบริเวณศูนย์กลางเมือง ทำให้ประชาชนมีสุขภาพดี เพราะได้เดินในระยะทางที่พอเหมาะ เมื่อมีการปรับปรุงถนนต้องให้ความสำคัญทางเท้าและทางจักรยาน ปรับเปลี่ยนถนนให้การจราจรช้าลง เพื่อให้คนเดินเท้าและจักรยานปลอดภัย

๑.๖ การจัดหาพลังงานทดแทนน้ำมันและถ่านหิน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ในบ้าน

๑.๗ การปลูกป่าไม้ ป่าที่อุดมสมบูรณ์ขนาดใหญ่สามารถดูดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ส่วนเกินได้ ป่าช่วยรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศในเมืองได้ในจังหวัดต่าง ๆ ของไทยหลายจังหวัดกำหนดต้นไม้ประจำเมืองและนำมาเป็นจุดขายในด้านการท่องเที่ยว

การวางผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยแบ่งพื้นที่หลัก ๆ เป็น ๔ เขต ได้แก่

๑) เขตสงวน คือ เขตที่ต้องสงวนหรือรักษาเอาไว้เพื่อความสมดุลของระบบนิเวศน์และสภาพแวดล้อมของธรรมชาติ ต้องเป็นพื้นที่ที่มีข้อกำหนดในการควบคุมไม่ให้มีการประโยชน์ที่ดินในบริเวณดังกล่าวเพราะจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ได้แก่

- ที่ดินประเภทสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ป่าไม้ถาวรที่ได้ดำเนินการกำหนดเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตาม พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ในท้องที่จังหวัดราชบุรีมีป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๗ ป่า คือ ป่าฝั่งซ้ายแม่น้ำภาชี ป่าเขาบิน ป่าพวยงและป่าพุ่มสามซ้อน ป่าเขากรวดและป่าเขาพลอง ป่าหนองกลางเนิน ป่ายางดำนทับตะโก และป่าสามสาม มีพื้นที่รวม ๑,๑๖๕,๕๙๓.๗๕ ไร่

๒) เขตอนุรักษ์ คือ เขตที่จำเป็นต้องรักษาสภาพธรรมชาติได้คงอยู่ หรือฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพธรรมชาติตามเดิม เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศน์โดยให้มีการควบคุมให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเบาบาง และต้องมีการกำหนดประเภทของการใช้ที่ดินที่สอดคล้องกับพื้นที่และไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์

- ที่ดินประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ได้แก่ วัดขนอน ตำบลสร้อยฟ้า อำเภอโพธาราม เมืองโบราณคูบัว ตำบลคูบัว อำเภอเมืองราชบุรี สระโกสินารายณ์ อำเภอบ้านโป่ง และตลาดน้ำดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก

- ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สวนสาธารณะ สนามกีฬาต่าง ๆ พื้นที่อนุรักษ์สภาพแวดล้อมริมฝั่งแม่น้ำลำคลอง

๓) เขตพัฒนา ได้แก่ เขตที่เหมาะสมในการนำมาใช้ประโยชน์เพื่อเป็นพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่พัฒนาแหล่งน้ำและการประมงอื่น ๆ ในเขตนี้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของจังหวัดราชบุรีมากที่สุด ดังนั้นจึงต้องมีการควบคุมด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ โดยไม่ให้มีการขยายตัวของพื้นที่ชุมชนเข้าไปปะปนกับพื้นที่ในเขตพัฒนาให้ได้รับการบริการในด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้เหมาะสมกับพื้นที่ และในอนาคตพื้นที่ในเขตพัฒนาจะเป็นพื้นที่ที่สำคัญในการรองรับการขยายตัวของชุมชนเมืองอีกด้วย

ในเขตนี้จะแบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

- ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ได้แก่ พื้นที่บางส่วนของอำเภอจอมบึง อำเภอดำเนินสะดวก อำเภอโพธารามและ อำเภอบางแพ

- ที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม ได้แก่ พื้นที่ทางตอนเหนือของอำเภอสวนผึ้ง และพื้นที่ทางทิศตะวันออกของ กิ่งอำเภอบ้านคา

- ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า ได้แก่ เขตนิคมอุตสาหกรรมราชบุรี อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

๔) เขตชุมชน คือ เป็นเขตที่ชุมชนใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรมและอื่น ๆ เป็นพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างหนาแน่น จึงสมควรมีการจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยมาตรการผังเมือง ได้แก่ การวางผังเมืองรวม การวางผังเมืองเฉพาะ หรือการจัดรูปที่ดินเพื่อการพัฒนาเมือง เพื่อให้พื้นที่ชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีการให้บริการทางด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการขั้นพื้นฐานอย่างเพียงพอและทั่วถึง มีการจัดระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่งอย่างทั่วถึงและสมบูรณ์สามารถเชื่อมต่อกับชุมชนอื่นได้สะดวก เพื่อเป็นแรงจูงใจให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ชุมชนเต็มพื้นที่ และคุ้มค่าต่อการลงทุนในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ

ชุมชนของจังหวัดเป็น ๔ ลำดับ ได้แก่

๑) ชุมชนลำดับที่ ๑ ได้แก่ ชุมชนเมืองราชบุรี ประกอบด้วยเทศบาลเมืองราชบุรี และพื้นที่บางส่วนของเทศบาลตำบลหลักเมือง องค์การบริหารส่วนตำบลหุุมดิน องค์การบริหารส่วนตำบลเจดีย์หัก องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนตะโก มีบทบาทเป็นศูนย์กลางบริหารราชการ ศูนย์กลางทางการค้า การเกษตร การคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยวและทางด้านสังคม ปัจจุบันมีการวางผังเมืองรวมตาม พ.ร.บ.การผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ใช้บังคับ

๒) ชุมชนลำดับที่ ๒ มี ๒ ชุมชน ได้แก่

๒.๑ ชุมชนบ้านโป่ง ประกอบด้วย เทศบาลบ้านเมืองบ้านโป่ง และพื้นที่บางส่วนของเทศบาลตำบลท่าผา องค์การบริหารส่วนตำบลลาดบัวขาว องค์การบริหารส่วนตำบลปากแรต องค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร องค์การบริหารส่วนตำบลสวนกล้วย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองอ้อ และองค์การบริหารส่วนตำบลนครชุมน์ มีบทบาทเป็นศูนย์กลางให้บริการทางด้านอุตสาหกรรมช่วยสร้างและประกอบรถยนต์ อุตสาหกรรมการผลิตจากเหล็กและโลหะ อุตสาหกรรมสิ่งทอ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร

๒.๒ ชุมชนโพธาราม ประกอบด้วย เทศบาลเมืองโพธาราม และพื้นที่บางส่วนของเทศบาลตำบลบ้านเลือก องค์การบริหารส่วนตำบลสร้อยฟ้า องค์การบริหารส่วนตำบลคลองตากต องค์การบริหารส่วนตำบลท่าชุมพล องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านฆ้อง องค์การบริหารส่วนตำบลคลองข่อย และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านสิงห์ มีบทบาทเป็นศูนย์กลางให้บริการทางด้านอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งปัจจุบันมีการวางผังเมืองรวม ตาม พ.ร.บ. การผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ใช้บังคับทั้ง ๒ ชุมชน

๓) ชุมชนลำดับที่ ๓ มี ๒๐ ชุมชน ได้แก่

๑. ชุมชนหลักเมือง ๒. ชุมชนเขาสูง ๓. ชุมชนห้วยชินสีห์
๔. ชุมชนกระจับ ๕. ชุมชนห้วยกระบอก ๖. ชุมชนบ้านเลือก
๗. ชุมชนเขาขวาง ๘. ชุมชนปากท่อ ๙. ชุมชนด่านทับตะโก
๑๐. ชุมชนวัดเพลง ๑๑. ชุมชนสวนผึ้ง ๑๒. ชุมชนซำป่าหวาย
๑๓. ชุมชนจอมบึง ๑๔. ชุมชนดาเนินสะดวก ๑๕. ชุมชนศรีดอนไผ่
๑๖. ชุมชนท่าผา ๑๗. ชุมชนหนองโพ ๑๘. ชุมชนบางแพ
๑๙. ชุมชนโพหัก ๒๐. ชุมชนเจ็ดเสมียน

ชุมชนที่ ๑ - ๑๒ กำหนดบทบาทให้เป็นศูนย์กลางในการให้บริการทางการค้าและพาณิชยกรรมแก่พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลและใกล้เคียง

ชุมชนที่ ๑๓ กำหนดบทบาทให้เป็นศูนย์กลางในการให้บริการทางการค้าและพาณิชยกรรมแก่พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลและใกล้เคียง เป็นศูนย์กลางการศึกษาของจังหวัด

ชุมชนที่ ๑๔ - ๑๕ กำหนดบทบาทให้เป็นศูนย์กลางในการให้บริการทางด้านการค้าและพาณิชย์กรรมแก่พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลและใกล้เคียง เป็นศูนย์กลางการบริการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด

ชุมชนที่ ๑๖ กำหนดบทบาทให้เป็นศูนย์กลางในการให้บริการทางด้านการค้า และพาณิชย์กรรมแก่พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลและใกล้เคียง เป็นศูนย์กลางบริการด้านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและเลี้ยงสัตว์ของจังหวัด

ชุมชนที่ ๒๐ กำหนดบทบาทให้เป็นศูนย์กลางในการให้บริการทางด้านการค้า และพาณิชย์กรรมแก่พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลและใกล้เคียง เป็นศูนย์กลางบริการด้านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร

๔) ชุมชนลำดับที่ ๔ มีจำนวน ๘๘ ชุมชน ได้แก่ ชุมชนที่เป็นที่ตั้งที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดราชบุรี โดยกำหนดบทบาทให้เป็นศูนย์กลางการให้บริการแก่ประชาชนภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลของแต่ละแห่ง

๒) การวางผังระบบคมนาคมและขนส่ง

เพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทและการพัฒนาของจังหวัดในการพัฒนาให้จังหวัดราชบุรีเป็นประตูสู่ภาคใต้และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน ผังระบบชุมชน ตลอดจนแนวทางการพัฒนาสาขาต่าง ๆ ในอนาคต โครงข่ายการคมนาคมเป็นระบบที่สามารถเอื้ออำนวยในการพัฒนาให้ผังเมืองรวมจังหวัดบรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงเสนอแนะให้ปรับปรุงเส้นทางต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ เส้นทางสายประธาน เป็นเส้นทางที่สำคัญของจังหวัด นอกจากจะเชื่อมต่อชุมชนภายในจังหวัดแล้ว ยังเป็นเส้นทางระหว่างจังหวัดกับจังหวัดและจังหวัดกับภาคใต้ ซึ่งมีบทบาทและปริมาณการจราจรสูงต้องเข้มงวดอย่างยิ่งกับการเชื่อมทางและบริเวณชุมชน ควรจัดทำทางคู่ขนาน (Frontage) ถนนประเภณีนี้ควรมีเขตทางไม่น้อยกว่า ๘๐ เมตร และช่องจราจรแยกช่องทางวิ่งอย่างน้อยข้างละ ๒ ช่องจราจร ได้แก่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) เป็นเส้นทางที่ใช้ติดกับจังหวัดข้างเคียงผ่านจังหวัดนครปฐม ผ่านจังหวัดเพชรบุรี ไปยังภาคตะวันตกและภาคใต้ มี ๔ ช่องจราจร เขตทาง ๕๐ เมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๕ (พระราม ๒) เป็นเส้นทางคมนาคมที่ใช้ติดต่อกับจังหวัดข้างเคียงและเชื่อมโยงจากถนนสุขสวัสดิ์ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผ่านจังหวัดสมุทรสาคร ไปบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (เพชรเกษม) ที่อำเภอปากท่อ เป็นเส้นทาง จากกรุงเทพมหานครผ่านไปสู่ภาคตะวันตกและภาคใต้ของประเทศได้ เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สำคัญ มี ๔ - ๑๐ ช่องจราจร ขนาดเขตทาง ๘๐ เมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๓ เป็นเส้นทางคมนาคมที่ใช้ติดต่อกับจังหวัดข้างเคียงและเชื่อมโยงจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (เพชรเกษม) ที่อำเภอบ้านโป่ง เป็นเส้นทางจากกรุงเทพมหานครผ่านไปสู่จังหวัดกาญจนบุรี เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สำคัญ มี ๔ ช่องจราจร ขนาดเขตทาง ๕๐ เมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๕ เป็นเส้นทางคมนาคมที่ใช้ติดต่อกับจังหวัดข้างเคียงและเชื่อมโยงจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (เพชรเกษม) ที่อำเภอบางแพ เป็นเส้นทางผ่านไปสู่จังหวัดสมุทรสงครามเป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สำคัญ มี ๔ ช่องจราจร ขนาดเขตทาง ๘๐ เมตร

๒.๒ เส้นทางสายหลัก เป็นเส้นทางหลวงที่มีความสำคัญรองจากถนนสายประธานเชื่อมชุมชนสำคัญของจังหวัดให้ติดต่อกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ถนนประเภณีนี้ควรมีขนาดเขตทางระหว่าง ๓๐ - ๔๐ เมตร เส้นทางที่สมควรปรับปรุง ได้แก่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๘๗ เป็นเส้นทางคมนาคมที่ใช้เชื่อมชุมชนหลัก มีรถยนต์ใช้กันมากเพราะเป็นเส้นทางหลัก ที่ผ่านมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มีนักศึกษาใช้กันมาก ถือเป็นถนนการศึกษาและสามารถเป็นเส้นทางสู่พื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันได้อีกทาง สมควรปรับปรุงเส้นทางโดยขยายให้มี ๘ ช่องจราจร เพื่อส่งเสริมภาคการศึกษาของจังหวัด

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๘๙ เป็นเส้นทางคมนาคมที่ใช้ติดต่อเชื่อมชุมชนหลัก ผ่านเทศบาลตำบลเขาสูง เป็นเส้นทาง ที่ใช้คมนาคมขนส่งภายในจังหวัด มีมากทั้งรถมอเตอร์ไซด์ รถยนต์ และรถบรรทุกมี ๒ ช่องจราจร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๐๘ เป็นเส้นทางคมนาคมที่ใช้เชื่อมชุมชนหลัก ผ่านเทศบาลตำบลบ้านซำป่าหวาย เป็นเส้นทางที่ใช้คมนาคมขนส่งภายในจังหวัด มีมากทั้งรถมอเตอร์ไซด์ รถยนต์ และบรรทุก มี ๒ ช่องจราจร

๒.๓ ถนนสายรอง เป็นเส้นทางเชื่อมติดต่อกับชุมชน ถนนสายประธานและสายหลัก เข้าด้วยกัน เป็นเส้นทางที่จะพัฒนาเพื่อมาผลิตจากพื้นที่เกษตรกรรมมายังตลาดที่เป็นชุมชนศูนย์กลางของพื้นที่กระจายสินค้า ตลอดจนสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด ถนนประเภทนี้ควรมีเขตทางไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร และผิวจราจรจะต้องได้มาตรฐาน

๓.๑.๓ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT ANALYSIS (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและข้อมูลศักยภาพของจังหวัดราชบุรี รวมถึงภารกิจบทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี โดยใช้เทคนิค SWOT ด้วยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและปัญหาอุปสรรค จึงสรุปผลการประเมินสภาพการพัฒนาของจังหวัดราชบุรีและองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี ดังนี้

๑. จุดแข็ง (Strengths : S)

๑) มีตลาดกลางเกษตรจำนวน ๒ แห่ง (ตลาดศรีเมืองและเพชรเมืองราช) ที่สามารถระบายสินค้าไปสู่ภาคต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

๒) มีระยะทางระบบการขนส่งที่สะดวก และระยะทางไม่ไกลจากกรุงเทพฯ (๑๐๐ กิโลเมตร) และประเทศเพื่อนบ้าน

๓) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตรและอาหารทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลางและเล็ก เป็นจำนวนมาก สามารถรองรับวัตถุดิบ ด้านการเกษตรในพื้นที่และใกล้เคียงได้

๔) มีผลผลิตทางการเกษตรที่โดดเด่นและหลากหลาย

๕) มีสินค้า OTOP ระดับ ๕ ดาวมากเป็นอันดับที่ ๔ ของประเทศ

๖) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายครอบคลุมทุกประเภท และมีทุนทางวัฒนธรรมที่เป็นพื้นฐานการส่งเสริมการสร้างคุณค่าและมูลค่า ด้านการท่องเที่ยว การบริการและการผลิต

๗) มีโรงพยาบาลขนาดใหญ่และศูนย์บริการสาธารณสุขครอบคลุมทุกพื้นที่

๘) มีวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นที่ทุกคนเฝ้าให้การยอมรับและส่งเสริมการสืบทอด

๙) สภาพพื้นที่มีลุ่มน้ำเหมาะสมกับการเกษตร และมีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายทั้งพืชและสัตว์สามารถสนับสนุนการท่องเที่ยว เจริญเติบโต

๑๐) มีศูนย์วิวัฒนาการเมืองในการป้องกันและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่

๑๑) มีกองกำลังตั้งอยู่ในพื้นที่ชายแดนสามารถเฝ้าระวังได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

- ๑๒) มีศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองทัพบกในพื้นที่
- ๑๓) มีพื้นที่ติดชายแดนประเทศเมียนมาร์สามารถเปิดการค้าชายแดนได้
- ๑๔) มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่น มากถึง ๑๑๒ แห่ง ครอบคลุมทั้งจังหวัด และมีความพร้อมในด้านงบประมาณ บุคลากร เครื่องมือ เครื่องจักรขนาดใหญ่ สามารถรองรับการดำเนินโครงการขนาดใหญ่ได้
- ๑๕) เป็นจังหวัดที่มีการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒) ให้ดูแลรับผิดชอบหลายด้าน เช่น ด้านการจัดการศึกษา การให้การสงเคราะห์คนชรา อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ถนนทางหลวงชนบทหรือทางหลวงท้องถิ่น การบริหารจัดการสถานีขนส่ง เป็นต้น

๒. จุดอ่อน (Weaknesses : W)

- ๑) มูลค่าผลผลิตต่อพื้นที่การเพาะปลูกต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ในขณะที่จังหวัดในกลุ่มเดียวกันมีมูลค่าผลผลิตสูงกว่ามูลค่าเฉลี่ยของประเทศ
- ๒) เกษตรกรใช้สารเคมีในการผลิตสินค้าเกษตรปริมาณมากทำให้ผลผลิตไม่ได้มาตรฐาน อาหารปลอดภัย
- ๓) ผลตอบแทนจากการทำเกษตรอินทรีย์ยังไม่จูงใจให้เกษตรกรรักษามาตรฐานการผลิต
- ๔) ขาดการจัดการน้ำเสีย เป็นสาเหตุต่อการพัฒนาสินค้าเกษตรตามมาตรฐาน GAP ยั่งยืน
- ๕) ขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตร
- ๖) การประชาสัมพันธ์และการบริหารจัดการด้านการตลาดในด้านท่องเที่ยวยังขาดการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ
- ๗) ผู้ประกอบการขาดทักษะในการให้บริการด้านการท่องเที่ยว
- ๘) ขาดปัจจัยในด้านอัตลักษณ์ (ภาพลักษณ์ เสน่ห์) ในการดึงดูดนักท่องเที่ยว
- ๙) สถานที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวมีขนาดเล็กยังไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ได้
- ๑๐) ปัญหาด้านคุณภาพชีวิตและครอบครัวสูงกว่าค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตและครอบครัวของภาคกลางและค่าเฉลี่ยของประเทศ
- ๑๑) เด็กและเยาวชนมีค่านิยมการดำรงชีวิตที่ไม่เหมาะสม
- ๑๒) เด็กนักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ อังกฤษ ภาษาไทยต่ำ
- ๑๓) ชุมชนยังมีปัญหาด้านสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อมชุมชนที่ดี
- ๑๔) สังคมในปัจจุบันมีจิตสาธารณะไม่เพียงพอเกิดพฤติกรรมไม่เหมาะสม
- ๑๕) การละเลยต่อการปฏิบัติตามกฎหมายทำให้ขาดวินัยทางสังคม
- ๑๖) มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีสถิติการจับกุมที่ไม่ลดลง
- ๑๗) ขาดการเตรียมพร้อมของภาครัฐและประชาชนสู่ AEC
- ๑๘) พื้นที่ป่าไม้ ที่ดินสาธารณะและที่ดินของรัฐถูกบุกรุก
- ๑๙) พื้นที่บางส่วนมีปัญหาคุณภาพน้ำ
- ๒๐) เป็นพื้นที่ติดชายแดนและเป็นทางผ่านการค้ายาเสพติดและแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย
- ๒๑) มีการบุกรุกพื้นที่ป่าบริเวณแนวชายแดนในการประกอบธุรกิจที่พักและการท่องเที่ยว
- ๒๒) มีการขยายตัวของชุมชนเข้าไปในพื้นที่ป่าบริเวณแนวชายแดนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
- ๒๓) การรับรู้ข่าวสารจากสื่อและกลุ่มบุคคลที่มุ่งหวังผลทางลบเกี่ยวกับสถาบันสำคัญของชาติ

๒๔) ประชาชนไม่มีความรู้ในการเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติและขาดอุปกรณ์การช่วยเหลือผู้ประสบภัย

๒๕) ขาดการกาจัดขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสมและถูกวิธี

๒๖) การกำหนดทิศทางหรือแนวทางการพัฒนาในระดับท้องถิ่น ส่วนใหญ่ยังคงให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมากกว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒๗) บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ตลอดจนการบูรณาการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานในจังหวัด

๒๘) งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดส่วนใหญ่มีอยู่อย่างจำกัด แต่ปัญหาความต้องการของประชาชนมีจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

๒๙) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับการติดตามและประเมินผลแผนงานและโครงการเท่าที่ควรทำให้ไม่สามารถประเมินผลสัมฤทธิ์ ความคุ้มค่าของงานและนาผลที่ได้ไปปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้

๓๐) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินงานตามแผนที่ประกาศให้ประชาชนทราบได้

๓. โอกาส (Opportunities : O)

๑) มีกฎหมายด้านวิสาหกิจชุมชนในการสนับสนุนให้เกิดองค์กรชุมชน

๒) รัฐบาลส่งเสริมการลงทุนของกลุ่มเกษตรกรอย่างต่อเนื่องในลักษณะกองทุนต่าง ๆ

๓) รัฐบาลมีการส่งเสริมให้ประชาชนท่องเที่ยวภายในประเทศทำให้จังหวัดราชบุรีได้รับประโยชน์เนื่องจากมีระยะทางห่างจากกรุงเทพไม่มากนัก

๔) กลุ่มจังหวัดมีทิศทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงเป็นวงจรรายในกลุ่มจังหวัดทำให้นักท่องเที่ยวจากกลุ่มจังหวัด สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดมากขึ้น

๕) รัฐบาลส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดภัยเพื่อการส่งออก

๖) นโยบายด้านโลจิสติกส์ของรัฐบาลเพื่อเป็นศูนย์กลางในการขนถ่ายสินค้าการเปิดประเทศเข้าสู่ AEC

๗) นโยบายรัฐบาลกำหนดให้ทุกฝ่ายเร่งสร้างความสมานฉันท์ โดยใช้ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๘) กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กำลังเป็นที่นิยมทำให้พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำตามธรรมชาติของจังหวัดสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

๙) ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญต่อสถาบันสำคัญของชาติ

๑๐) พื้นที่จังหวัดราชบุรีไม่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงอย่างรุนแรงด้านภัยธรรมชาติ

๑๑) มีพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาลเมืองราชบุรี) ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยรวม

๑๒) รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการนโยบายของรัฐมากขึ้น ทำให้ประชาชนเกิดการตื่นตัวเพิ่มขึ้น เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้นเพื่อลดความขัดแย้ง

๑๓) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ทำให้สามารถรับรู้ปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง ตรงประเด็น

๑๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสภาท้องถิ่นที่สามารถออกกฎหมาย เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ ระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์

๑๕) กฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารงานเพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนและชุมชนในท้องถิ่น เช่น ความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหารการจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง และให้การสนับสนุนช่วยเหลือหน่วยงานอื่นในจังหวัด

๔. อุปสรรค (Threats : T)

๑) ปัญหาภาวะเศรษฐกิจโลก โรคระบาดและโรคพืชมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศและผลิตอาหารเพื่อการส่งออก

๒) ราคาปัจจัยการผลิตสูงขึ้นทำให้การผลิตสินค้าด้านการเกษตรมีต้นทุนสูง

๓) ขาดทิศทางการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ AEC ในเชิงปฏิบัติการ

๔) ความรุนแรงต่อกระแสการบริโภคนิยมทำให้ภาคสังคมอ่อนแอ

๕) ภาวะโลกร้อนส่งผลต่อสภาพแวดล้อมของจังหวัด เช่น ขาดน้ำ ไฟป่า

๖) กระแสวัตถุนิยมที่รุนแรงในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงามของชุมชน

๗) ขาดการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินในบางพื้นที่การถูกกว้านซื้อที่ดินจากนายทุนภายนอก

๘) ผู้ค้ามีการปรับเปลี่ยนวิธีการจำหน่าย/ขนส่ง ยาเสพติดตลอดเวลา

๙) การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้แนวชายแดนมีผู้มีอิทธิพลให้การสนับสนุน

๑๐) ไม่สามารถพยากรณ์การเกิดภัยทางธรรมชาติได้

๑๑) มีความต้องการแรงงานไร้ฝีมือจากแรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการเนื่องจากค่าจ้างต่ำ

๑๒) เยาวชนขาดการรับรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติไทยทำให้ไม่เข้าใจในการดำรงไว้ซึ่งสถาบันของชาติ

๑๓) การเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวเข้าประเทศเมื่อเข้าสู่ AEC

๑๔) การเกิดความคิดความขัดแย้งทางสังคมที่เกิดขึ้นในบางพื้นที่ ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา โดยเฉพาะการพัฒนาแหล่งน้ำหรือการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดใหญ่ เช่น การไม่ยอมเสียสละพื้นที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นต้น

๑๕) ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสมและถูกวิธีตลอดจนไม่ให้ความสำคัญในการจัดการ ขยะมูลฝอยซึ่งจะเกิดปัญหาอย่างมากในอนาคต

๑๖) การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับเลือกตั้งใหม่ในแต่ละครั้งและในแต่ละพื้นที่อาจส่งผลให้การพัฒนาท้องถิ่นขาดความต่อเนื่อง

๑๗) การกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ต่างๆ จากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติยังขาดความชัดเจนทำให้ไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและอาจนำไปสู่ความผิดพลาดหรือเกิดการฟ้องร้องขึ้นได้

๑๘) การจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่เป็นนโยบายของรัฐบาลไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ทำให้การถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ไม่มีงบประมาณ ในการดำเนินการและไม่สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่

๓.๑.๔ ผลการวิเคราะห์การพัฒนาแบบบูรณาการ (Integration) ในเชิงพื้นที่และการพัฒนาท้องถิ่น สู่ความเชื่อมโยงการพัฒนา ระดับอำเภอ จังหวัด และประเทศ

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยกำหนดสถานภาพความต้องการและแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายบนพื้นฐานของการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของชุมชนเพื่อให้การดำเนินการบรรลุตามเป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหาและสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนครอบคลุมทุกด้าน รวมทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทางเลือกสำหรับการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของตนเองตามความต้องการ และศักยภาพที่ตนเองและท้องถิ่นมีอยู่ ด้วยความสำคัญดังกล่าวกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะต้องจัดให้มีขึ้นตามกลไกและหลักเกณฑ์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานพัฒนา โดยการวางแผนดังกล่าวจะต้องตอบสนองต่อนโยบายและปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น นอกจากนี้จะต้องสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนระดับชาติ (national plan) นโยบายของรัฐบาล นโยบายประชารัฐและตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม

องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีจึงมีการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารการพัฒนาในมิติของการพัฒนาและแก้ไขปัญหาภายในเขตพื้นที่ ตลอดจนมิติของการบูรณาการการพัฒนา กับหน่วยงานต่างๆ ที่อยู่ภายในและภายนอกพื้นที่ด้วย การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าว จึงเป็นลักษณะเชิงบูรณาการ โดยได้ดำเนินการวิเคราะห์นโยบาย การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ และมีฐานความคิดและเครื่องมือในการวิเคราะห์เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานอย่างหลากหลายและเหมาะสมกับสภาพการณ์ของท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นการวิเคราะห์การพัฒนาแบบบูรณาการในเชิงพื้นที่และสามารถพัฒนาท้องถิ่นสู่ความเชื่อมโยงการพัฒนาระดับหมู่บ้าน ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัดและประเทศ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ

วิสัยทัศน์อำเภอโพธาราม

“เกษตรกรรมก้าวหน้า พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สร้างสังคมน่าอยู่”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริม และยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ให้มีคุณภาพปลอดภัย และเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อคุณภาพที่ดี
๒. ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีโบราณสถานและโบราณวัตถุเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมปลอดภัย ประชาชนมั่นใจในวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาคุณภาพการผลิตและเพิ่มรายได้

เป้าประสงค์ ๑. เพิ่มผลผลิต มูลค่าและการจำหน่ายสินค้าด้านการเกษตร รวมทั้งการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน
สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

๒. เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วิถีชีวิตชุมชนและบริการ

กลยุทธ์

๑.๑ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพปลอดภัยและอาหารปลอดภัย

๑.๒ ส่งเสริมกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๓ สนับสนุนการขยายตัวทางการตลาดและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ

๑.๔ ส่งเสริมกลุ่มอาชีพและกลุ่มสินค้าชุมชน

๑.๕ แก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังในพื้นที่ลุ่มต่ำ

๒.๑ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และส่งเสริมวิถีชีวิตชุมชนให้สอดคล้องกับการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

๒.๒ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงกับอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดราชบุรีและจังหวัดใกล้เคียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และการดำรงชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ ๑. เพิ่มประสิทธิภาพความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

๒. ประชาชนเข้าถึงแหล่งทุน

๓. ปกป้อง และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

๔. ประชาชนในชุมชนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

กลยุทธ์

๑.๑ พัฒนาและส่งเสริมการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ประชาชน

๑.๒ ส่งเสริมการขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๑.๓ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้านกายภาพ

๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

๒.๒ ควบคุมและปราบปรามเจ้าหน้าที่นอกกระบวน

๓.๑ ส่งเสริมวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขส่งเสริมให้ประชาชน
มีความตระหนักในความสำคัญของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๓.๒ ส่งเสริมวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยในระดับหมู่บ้าน

๔.๑ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพทั้งในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การอำนวยความสะดวก เสริมสร้างความมั่นคง และความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์ ๑. ชุมชนมีความเข้มแข็งในการรักษาความสงบเรียบร้อย

๒. ลดปัญหาอาชญากรรมและปัญหายาเสพติด

๓. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑.๑ พัฒนาขีดความสามารถบุคลากรฝ่ายปกครองในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพแก่เจ้าหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการปราบปรามการกระทำผิดกฎหมาย

๒.๑ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒.๒ เสริมสร้างพลังสังคมและเครือข่ายชุมชน

๒.๓ ควบคุมและจัดระบบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่

- ๓.๑ ส่งเสริมการปลูกต้นไม้ในหมู่บ้าน
 ๓.๒ อนุรักษ์ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำสาธารณะในพื้นที่
 ๓.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน
 ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๔ โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาคุณภาพการผลิตและเพิ่มรายได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		กลยุทธ์
		พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐	
เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	จำนวนนักท่องเที่ยว เพิ่มมากขึ้น			พัฒนาการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม และส่งเสริมวิถี ชีวิตชุมชนให้สอดคล้อง กับการเป็นแหล่งท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการดำรงชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		กลยุทธ์
		พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐	
เพิ่มประสิทธิภาพความเข้มแข็ง ของครอบครัวและชุมชน				พัฒนาระบบโครงสร้าง พื้นฐาน เพื่อส่งเสริม คุณภาพชีวิตด้านกายภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การอำนวยความสะดวกเป็นธรรม เสริมสร้างความมั่นคง และความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		กลยุทธ์
		พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐	
ชุมชนมีความเข้มแข็งในการ รักษาความสงบเรียบร้อย				เพิ่มประสิทธิภาพแก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการ ปราบปรามการกระทำผิด
เสริมสร้างการมีส่วนร่วม จากทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม				ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ชุมชน องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และ ภาคประชาชน ในการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม